

STÁTNÍ ENERGETICKÁ INSPEKCE

územní inspektorát pro Ústecký kraj, Winstona Churchilla 1344/2, 400 01 Ústí nad Labem

č. j.: SEI-0780/2020-18

č. spisu: 4200902719

ROZHODNUTÍ č. 422001120

o přestupku

Státní energetická inspekce, územní inspektorát pro Ústecký kraj (dále též „SEI“), jako správní úřad příslušný podle § 3 odst. 4 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 526/1990 Sb.“), v řízení o přestupku podle § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), a podle § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 500/2004 Sb.“), rozhodla takto:

- I. Výrobce elektřiny z podporovaných zdrojů a prodávající, [redacted] (dále též „obviněný“ nebo „kontrovaná osoba“) se uznává vinným ze spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., kterého se dopustil tím, že jako prodávající uplatnil v kontrovaném období 1 až 12/2018 nárok na podporu pro podporované zdroje energie formou výkupních cen v rozporu s podmínkami stanovenými cenovým orgánem podle oprávnění daného § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb.
 - v bodu (1.1.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále též „CR ERÚ“) č. 3/2017 tím, že byla registrována u operátora trhu podle § 4 odst. 1 vyhlášky č. 346/2012 Sb., o termínech a postupech výběru formy podpory, postupech registrace podpor u operátora trhu, termínech a postupech výběru a změn režimů zeleného bonusu na elektřinu a termínu nabídnutí elektřiny povinně vykupujícímu (registrační vyhláška), ve znění účinném do 19. 1. 2016 (dále též „vyhláška č. 346/2012 Sb.“), platné v době registrace, a dále platné vyhlášky č. 9/2016 Sb., pro kontrované období roku 2018, která v § 8 stanovuje, že v případě, že došlo ke změně údajů evidovaných výrobcem nebo výrobcem tepla při registraci podpory, výrobce nebo výrobce tepla neprodleně aktualizuje evidované údaje v systému operátora trhu, hodnota instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny v MW_p ve výši 0,503 MW_p, shodná s výší celkového instalovaného výkonu 0,503 MW uvedeného v licenci, která

Předmětem kontroly bylo dodržování věcných podmínek stanovených Cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. při uplatňování a vyúčtování výkupních cen na elektřinu vyrobenou z podporovaných zdrojů energie ve výrobně elektřiny FVE L [redacted] na katastrálním území [redacted] na základě licence číslo [redacted] udělené Energetickým regulačním úřadem (dále též „ERÚ“) dne 21. 12. 2009 od nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence dne 21. 12. 2009. Kontrolovaným obdobím byl rok 2018. Kontrolovaná osoba na základě plné moci ze dne 7. 6. 2019 zmocnila advokáta trvale spolupracujícího s [redacted] zapsaného v seznamu advokátů České advokátní komory pod ev. č. [redacted], zastupováním ve věci kontroly č. 4200902719 prováděné SEI.

Při kontrole bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba, jako prodávající, uplatnila v kontrolovaném období 1 až 12/2018 nárok na podporu výroby elektřiny z podporovaných zdrojů energie formou výkupních cen v rozporu s podmínkou stanovenou v bodu (1.1.) CR ERÚ č. 3/2017 podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. tím, že byla registrována u operátora trhu podle § 4 odst. 1 vyhlášky č. 346/2012 Sb., platné v době registrace, a dále podle platné vyhlášky č. 9/2016 Sb., která nahradila vyhlášku č. 346/2012 Sb., pro kontrolované období roku 2018, která v § 8 stanovuje, že v případě, že došlo ke změně údajů evidovaných výrobcem nebo výrobcem tepla při registraci podpory, výrobce nebo výrobce tepla neprodleně aktualizuje evidované údaje v systému operátora trhu, hodnota instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny ve výši 0,503 MW, shodná s výší celkového instalovaného výkonu 0,503 MW uvedeného v licenci, která neodpovídala při kontrole skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu 0,52944 MW, dále s podmínkou stanovenou v bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2017 podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. tím, že čerpala podporu na elektřinu vyrobenou v části výroby, na kterou nebyla udělena licence. Tím neoprávněně uplatnila v roce 2018 u ČEZ Prodej, a. s., podporu na vyrobenou elektřinu ve výši 30,908 MWh z výkonu 0,02644 MW_p, instalovaného nad rámec výkonu registrovaného a licencí uděleného výkonu 0,503 MW_p, jako vypočtenou poměrnou část elektřiny vyrobené z nainstalovaného výkonu 0,52944 MW_p, čímž získala nepřiměřený majetkový prospěch, vyčíslený ve výši 472 952,12 Kč.

Ustanovení § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. stanoví:

Regulace formou maximální, pevné nebo minimální ceny platí pro všechny prodávající a kupující určeného druhu zboží. Pro uplatnění jednotlivých forem regulace cen mohou cenové orgány stanovit další věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení těchto cen, jejich změn a v případě nájmu nemovitostí nebo jejich částí a služeb spojených s jejich užíváním i způsob jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování. Cenové orgány mohou stanovit u stejného zboží souběžně maximální a minimální cenu.

Cenovým orgánem v oblasti energetiky je podle zákona č. 265/1991 Sb. ERÚ.

Věcné podmínky stanovené CR ERÚ č. 3/2017 ze dne 26. září 2017 pro kontrolovaný rok 2018 byly dle části B) odst. 1) následující:

(1.1.) Výrobce elektřiny je povinen registrovat formu provozní podpory elektřiny podle jiného právního předpisu (Vyhláška č. 9/2016 Sb., o postupech registrace podpor u operátora trhu a provedení některých dalších ustanovení zákona o podporovaných zdrojích energie (registrační vyhláška)) u operátora trhu. Způsob předávání a evidence naměřených hodnot elektřiny z podporovaných zdrojů u podpory formou výkupních cen a způsob předávání a evidence naměřených nebo vypočtených hodnot elektřiny z podporovaných zdrojů a ověření vypočtených hodnot u podpory formou zelených bonusů stanoví jiný právní předpis (Vyhláška č. 145/2016 Sb., o vykazování elektřiny a tepla z podporovaných zdrojů a k provedení některých dalších ustanovení zákona o podporovaných zdrojích energie (vyhláška o vykazování energie z podporovaných zdrojů)). V rámci jedné výroby elektřiny nelze kombinovat podporu formou výkupních cen a zelených bonusů na elektřinu.

(1.10.) Výkupní ceny na elektřinu pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro výrobu elektřiny s datem uvedení do provozu od 1. 1. 2009 (včetně) do 31. 12. 2009 (včetně) pro instalovaný výkon výroby od 30 kW v jednotarifním pásmu provozování stanoveny ve výši 15 304 Kč/MWh.

Kontrolou při místním šetření dne 28. 6. 2019 bylo zjištěno, že kontrolovanou výrobu elektřiny FVE L [REDAKCE] tvoří 2304 polykrystalických fotovoltaických panelů umístěných na kovových konstrukcích ve 12 řadách po dvou panelech nad sebou na volné ploše bez možnosti natáčení. Ve výrobě je použito 2208 ks panelů YINGLI SOLAR YL230PB-2 o výkonu 230 W_p a 96 ks REC225AE o výkonu 225 W_p (v zápisu z místního šetření je chybně uvedeno rozdělení panelů: 2206 ks panelů YINGLI SOLAR YL230PB-2 o výkonu 230 W_p a 98 ks REC225AE o výkonu 225 W_p). Celkový instalovaný elektrický výkon na svorkách zdroje je 0,52944 MW_p. Stejnoseměrný elektrický výkon z fotovoltaických panelů je na střídavý přeměňován 48 ks měničů SUNNY MINI CENTRAL model SMC 10000TL-10 o výkonu 10 kW. V době místního šetření byl jeden měnič z důvodu poškození odpojen. Střídavý výkon od měničů je veden do sdružovacích skříní RS1, RS2 a RS3. Měření z podporovaných zdrojů formou výkupních cen je uskutečněno na straně nn elektroměrem ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a.s. V provozovně je instalován fakturační čtyřkvadrantní elektroměr, s dálkovým odečtem dat, zn. Itron SL7000, výrobní číslo [REDAKCE]

Kontrolovaná osoba vyrábí elektřinu ze slunečního záření na základě Rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE] ze dne 15. 12. 2009 s nabytím právní moci dne 21. 12. 2009. Celkový instalovaný výkon provozovny je 0,503 MW.

Při kontrole byly kontrolovanou osobou předloženy rozhodující dokumenty:

Smlouva o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě do napěťové hladiny vysokého napětí (vn) nebo velmi vysokého napětí (vvn) č. [REDAKCE] na instalovaný výkon výroby 503 kW byla uzavřena s PDS ČEZ Distribuce, a.s., dne 21. 12. 2009, v odst. V „Instalované generátory“ uvádí počet fotovoltaických panelů v počtu 2 187 o výkonu 0,23 kW (správně kW_p), což představuje instalovaný výkon ve výši 503,01 kW (správně kW_p);

Smlouva o podpoře výroby elektřiny č. [REDAKCE] na instalovaný výkon výroby 503 kW byla uzavřena s PDS ČEZ Distribuce, a.s., dne 21. 12. 2009;

Smlouva o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů č. [REDACTED] na instalovaný výkon výroby 503 kW formou povinného výkupu elektřiny byla uzavřena s firmou ČEZ Prodej, s. r. o., dne 20. 12. 2012. Kontrolovanou osobou byl předložen měsíční výkaz o výrobě elektřiny za měsíc prosinec roku 2009 a faktura č. [REDACTED] ČEZ Distribuce, a. s., ze dne 31. 12. 2009 za dodávku vykázané elektřiny z FVE za měsíc prosinec 2009 a faktury ČEZ Prodej, a. s., a výpisy z účtu za kontrovaný rok 2018. Kontrolovaná osoba registrovala formu provozní podpory elektřiny u operátora trhu od 1. 1. 2013 (výkupní cena elektřiny).

U nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje se uvedením do provozu v roce 2009, podle bodu (1.10.) CR ERÚ č. 8/2008, platného pro rok 2009, rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Uvedené podmínky pro uvedení výroby do provozu v období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009 byly splněny nabytím právní moci licence na instalovaný výkon 0,503 MW na výrobu elektřiny a měsíčním výkazem o výrobě elektřiny z roku 2009.

Zařazení výroby uvedené do provozu od 1. 1. do 31. 12. 2009 bylo provedeno v souladu s CR ERÚ č. 8/2008. Cena účtovaná kontrolovanou osobou za měrnou jednotku v r. 2018 byla 15 304 Kč/MWh, čemuž dle CR ERÚ č. 3/2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, dle bodu (1.10.) odpovídala podpora stanovená výkupní cenou pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 30 kW a s uvedením do provozu od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009.

Na základě výkazů operátora trhu a předložených faktur od povinně vykupujícího ČEZ Prodej, a. s., byla provedena kontrola množství vyrobené elektřiny, na které byla nárokována podpora formou výkupních cen. Měsíčními výkazy OTE byla vyčíslena výroba elektřiny za rok 2018 ve výši 652,422 MWh (GCR_2). Dodávka do distribuční soustavy za rok 2018, ponížená o ztráty na transformátoru, dle měsíčních výkazů OTE činila 618,907 MWh (GCR_6), a identická byla tedy výše množství elektřiny, na které byla nárokována podpora, a to 618,907 MWh (RES_18).

Výše přijaté podpory (ponížená o tzv. „minus cenu“) činila dle doložených faktur ČEZ Prodej, a. s. a výpisů z účtu kontrované osoby 9 470 491 Kč bez DPH za kontrované období roku 2018. Minus cena je dána ustanovením podle § 11 odst. 9 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 165/2012 Sb.“). V případě dosažení záporné hodinové ceny na denním trhu organizovaném operátorem trhu, je výrobce, který využívá podporu elektřiny formou výkupní ceny povinen zápornou hodinovou cenu uhradit povinně vykupujícímu a to za dodané množství elektřiny v dané hodině.

Fyzickou kontrolou při místním šetření bylo zjištěno, že výrobu tvoří 2208 ks panelů YINGLI SOLAR YL230PB-2 o výkonu 230 W_p a 96 ks REC225AE o výkonu 225 W_p.

Celkový instalovaný elektrický výkon, zjištěný při kontrole, byl 0,52944 MW_p, což byl výkon o 0,02644 MW_p vyšší, než výkon uvedený v licenci ve výši 0,503 MW.

Kontrolovaná osoba byla dne 12. 7. 2019 vyzvána k podání vyjádření k rozdílu mezi celkovým instalovaným elektrickým výkonem 0,52944 MW_p zjištěným při místním šetření a stanoveným celkovým instalovaným výkonem provozovny 0,503 MW v Rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE]. Ve své odpovědi ze dne 10. 9. 2019 odkazovala kontrolovaná osoba na vyjádření projektanta FVE L [REDAKCE] který vysvětlil, že celkový instalovaný výkon výroby je tvořen na výrobních jednotkách (generátorech), kterými však v případě výroby elektřiny ze slunečního záření nejsou solární panely, nýbrž soustrojí sestávající z panelů a střídačů. Z uvedeného plyne, že kontrolou zjištěný instalovaný výkon výroby 0,52944 MW_p přesahuje výkon 0,503 MW uvedený v registraci zdroje u operátora trhu o 0,02644 MW_p a liší se od výkonu ve výši 0,503 MW uvedeného v licenci. U elektřiny vyrobené v části výroby představující instalovaný výkon nad rámec registrace zdroje u operátora trhu nevznikl nárok na podporu.

tab.: množství vyrobené elektřiny nad rámec licence za rok 2018

2018	dodávka do distribuční soustavy z instalovaného výkonu 0,52944 MWp (GCR_6)	vypočtená dodávka do distribuční soustavy odpovídající licencovanému výkonu 0,503 MWp	dodávka do distribuční soustavy nad rámec licencovaného výkonu 0,503 MWp	nepříměrný majetkový prospěch bez podílu fakturované minus ceny	podíl fakturované minus ceny	nepříměrný majetkový prospěch
měsíc	MWh	MWh	MWh	Kč bez DPH	Kč bez DPH	Kč bez DPH
1	12,434	11,813	0,621	9503,000	1,670	9501,330
2	37,877	35,985	1,892	28948,440	0,000	28948,440
3	42,179	40,073	2,106	32236,360	0,700	32235,660
4	76,041	72,244	3,797	58116,240	0,000	58116,240
5	86,085	81,786	4,299	65792,610	60,660	65731,950
6	72,566	68,942	3,624	55460,380	0,000	55460,380
7	85,770	81,487	4,283	65551,870	0,000	65551,870
8	77,017	73,171	3,846	58862,170	0,000	58862,170
9	60,832	57,794	3,038	46492,380	0,000	46492,380
10	44,668	42,437	2,231	34138,640	0,000	34138,640
11	15,381	14,613	0,768	11755,310	0,000	11755,310
12	8,057	7,655	0,402	6157,760	0,000	6157,760
celkem	618,907	587,999	30,908	473015,150	63,030	472952,120

Rozdíl vykazované dodávky do distribuční soustavy z instalovaného výkonu 0,52944 MW_p a dodávky do distribuční soustavy odpovídající výkonu registrovanému u operátora trhu a uvedenému v licenci ve výši 0,503 MW zjištěného jako skutečný stav při kontrole v kontrolovaném roce 2018, na který byla uplatněna podpora, byl 30,908 MWh.

Kontrolovaná osoba uplatnila u provozovatele distribuční soustavy vyplácejícího podporu úředně stanovenou jednotkovou výkupní cenu na elektřinu dle CR ERÚ č. 3/2017 ve výši 15 304 Kč/MWh příslušející výrobním uvedeným do provozu od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009, ačkoliv část instalovaného výkonu této výroby v rozsahu 26,44 kW_p nebyla registrována u operátora trhu ve smyslu bodu č. (1.1.) CR ERÚ č. 3/2017 a byla nad rámec hodnoty uvedené v licenci ve výši 0,503 MW, neboť tato část výroby elektřiny nebyla registrována jako výroba elektřiny a pro tuto část výroby elektřiny nevzniklo oprávnění vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou výkupních

cen, čímž kontrolovaná osoba získal nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 473 015,20 Kč bez započítání podílu fakturované „minus ceny“.

Se započítáním podílu fakturované „minus ceny“ získala kontrolovaná osoba nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 472 952,12 Kč.

Tyto zjištěné skutečnosti jsou uvedeny v Protokolu SEI č. 4200902719 ze dne 3. 10. 2019, který byl zmocněnci kontrolované osoby, [REDAKCE] prostřednictvím ISDS prokazatelně doručen dne 4. 10. 2019.

Kontrolovaná osoba byla v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 255/2012 Sb. poučena o možnosti podání námitek ke zjištěním uvedeným v Protokolu č. 4200902719 o výsledku kontroly a ta této možnosti využila a v zákonné lhůtě dne 21. 10. 2019 právní zástupce kontrolované osoby, [REDAKCE] prostřednictvím ISDS doručil námítky proti kontrolním zjištěním.

Kontrolující územního inspektorátu SEI [REDAKCE] pověřený v souladu s § 4 zákona č. 255/2012 Sb., Státní energetickou inspekcí, jako správním úřadem příslušným v souladu s oprávněním podle § 3 odst. 3 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, kontrolou dodržování ustanovení zákona č. 526/1990 Sb., u společnosti [REDAKCE] jako výrobce elektřiny z podporovaných zdrojů a prodávající, nevyhověl námítkám podaným dne 21. 10. 2019 a postoupil je dne 1. 11. 2019 k dalšímu řízení v souladu s ustanovením § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb. ředitele územního inspektorátu SEI.

Ředitelka územního inspektorátu SEI dne 20. 11. 2019, po přezkoumání předmětného spisu (protokolu), podaných námitek a zdůvodnění kontrolujícího vyřídila podle § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb. námítky kontrolované osoby takto:

Námítce v bodě 2.1, ve které se uvádí, že „Především je třeba uvést, že celkový instalovaný výkon 480 kW je výkonem určeným podle součtu výkonů výrobních jednotek výroby, za něž se považovaly v době žádosti o udělení licence a rozhodování o udělení licence soubor panelu a střídače, jak vyplývá z vyjádření projektanta FVE L [REDAKCE] 503 kW, na něž kontrolní orgán odkazuje. Výkon 503 kW, který byl uveden v licenci kontrolované osoby, však nepředstavuje hodnotu celkového instalovaného výkonu stanoveného na základě součtu jmenovitých výkonů všech nainstalovaných panelů a ani takto nebyl uvažován. Ostatně součet jmenovitých výkonů panelů by byl v době podání žádosti o udělení licence i v době rozhodování o udělení licence na výrobně vyšší, neboť na výrobně od jejího uvedení do provozu v roce 2009 žádné změny neprobíhaly. Výrobna byla identifikována výkonem 503 kW jakožto jejím odhadovaným výkonem, tj. maximálním výkonem, o němž kontrolovaná osoba uvažovala na počátku projektu ještě bez znalosti konkrétní technologie. Výrobna byla takto označena v žádosti o udělení licence toliko z toho pragmatického důvodu, že s tímto výkonem byla označena již v rámci jednání s provozovatelem distribuční soustavy při sjednávání povolovaného výkonu výroby pro připojení k distribuční soustavě. Kontrolovaná osoba tedy takto

výrobnu identifikovala také v žádosti o udělení licence. Celkový instalovaný výkon výrobní podle souborné výrobní jednotky panelu se střídačem totiž činil toliko 480 kW a výrobnu tak bylo možné provozovat i s udělovaným výkonem 503 kW. Je skutečně pravdou, že kontrolovaná osoba mohla v dané době požádat o udělení licence na výkon 480 kW, jakož i na výkon 530 kW. K takovému postupu však nebyl důvod (výrobnu lze provozovat i s výkonem pod hodnotou uvedenou v rozhodnutí o udělení licence) a kontrolovaná osoba chtěla zůstat konzistentní ve způsobu, jakým výrobnu identifikovala v dalších dokumentech, především pak v rámci komunikace s provozovatelem distribuční soustavy. Tyto skutečnosti jsou přitom uvedeny ve vyjádření projektanta FVE L~~XXXXXX~~ 503 kW. Kontrolovaná osoba zcela odmítá, že by jí v jakékoliv části vyrobené elektřiny nevznikl nárok na podporu a že by měla z toho důvodu nabyt jakýkoliv neoprávněný majetkový prospěch.“, ve věci neoprávněného majetkového prospěchu vzniklého rozdílem instalovaného výkonu v panelech skutečně provozovaných a údaji o výkonu v Rozhodnutí o licenci a v registraci u operátora trhu s elektřinou nevyhověla, a proto jí zamítla, námitkám k údaji 480 kW jako výkonu střídačů 48 krát 10 kW vyhověla a tento text byl dodatkem protokolu z protokolu vypuštěn.

Námitce 2.2, ve které kontrolovaná osoba uvedla, že měla za to, že žádnou věcnou podmínku bodu 1.1 CR ERU 3/2017 neporušila. Podle bodu 1.1 CR ERU 3/2017 platí: „Výrobce elektřiny je povinen registrovat formu provozní podpory elektřiny podle jiného právního předpisu u operátora trhu. Způsob předávání a evidence naměřených hodnot elektřiny z podporovaných zdrojů u podpory formou výkupních cen a způsob předávání a evidence naměřených nebo vypočtených hodnot elektřiny z podporovaných zdrojů a ověření vypočtených hodnot u podpory formou zelených bonusů stanoví jiný právní předpis. V rámci jedné výrobní elektřiny nelze kombinovat podporu formou výkupních cen a zelených bonusů na elektřinu.“ K porušení uvedeného bodu 1.1 CR ERU 3/2017 tedy může dojít toliko v případě, že výrobce nezaregistroval formu provozní podpory elektřiny podle jiného právního předpisu u operátora trhu. Porušení bodu 1.1 CR ERU 3/2017 se nemůže výrobce dopustit tím, že by zaevidoval nesprávnou hodnotu instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny, neboť taková činnost spadá pod tzv. evidenci výrobní nebo výrobního zdroje nikoliv pod registraci formy podpory ve smyslu § 2 vyhlášky č. 9/2016 Sb. Bez ohledu na výše uvedené je však třeba uvést, že kontrolovaná osoba neměla povinnost registrace podpory podle vyhlášky č. 9/2016 Sb., neboť její registrační povinnost byla splněna již k 1. 1. 2013 podle tehdy účinné vyhlášky č. 346/2012 Sb., o termínech a postupech výběru formy podpory, postupech registrace podpor u operátora trhu, termínech a postupech výběru a změn režimů zeleného bonusu na elektřinu a termínu nabídnutí elektřiny povinně vykupujícímu (registrační vyhláška), ve znění účinném do 19. 1. 2016 (dále jen „vyhláška č. 346/2012 Sb.“). Registrační povinnost podle vyhlášky č. 346/2012 Sb. přitom nepříslušela kontrolované osobě coby výrobcí, nýbrž tuto povinnost za výrobce plnil provozovatel distribuční soustavy ve smyslu § 13 odst. 5 vyhlášky č. 346/2012 Sb. Kontrolovaná osoba neměla žádných právních prostředků, kterými by mohla ovlivnit, jaké hodnoty o výrobně či výrobním zdroji provozovatel distribuční soustavy do systému operátora trhu zaevidoval. Pokud by provozovatel distribuční soustavy o výrobně kontrolované osoby zadal do systému operátora trhu nesprávné údaje, ani on by nemohl být v současné době sankcionován, neboť jeho odpovědnost za správní delikt pro plynutí

času zanikla.“ nevyhověla ve věci výše instalovaného výkonu uvedené v licenci a v registraci a výše výkonu skutečně instalovanému, námitce vyhověla ve věci chybně uvedené vyhlášky 9/2016 Sb. vzhledem k datu registrace k 1. 1. 2013 Sb., kde měla být uvedena vyhláška č. 346/2012 Sb.

Námitce 2.3, kde se uvádí, že se kontrolní orgán s důkazy v rámci protokolu o kontrole nijak nevypořádal a ani se nevěnoval vyjádření kontrolované osoby ze dne 10. 9. 2019. Toliko na straně 7 protokolu o kontrole je uvedeno: „Kontrolovaná osoba byla dne 12. 7. 2019 vyzvána k podání vyjádření k rozdílu mezi celkovým instalovaným elektrickým výkonem 0,52944 MW_p zjištěným při místním šetření a stanoveným celkovým instalovaným výkonem provozovny 0,503 MW v Rozhodnutí o udělení licence č. [REDAKCE]. Ve své odpovědi ze dne 10. 9. 2019 odkazuje kontrolovaná osoba na vyjádření projektanta FVE L [REDAKCE] který vysvětluje, že celkový instalovaný výkon výroby je tvořen na výrobních jednotkách (generátorech), kterými však v případě výroby elektřiny ze slunečního záření nejsou solární panely, nýbrž soustrojí sestávající z panelů a střídačů. Na základě tohoto tvrzení by celkový instalovaný výkon výroby mohl dosáhnout maximálně 480 kW, což je součet jmenovitých výkonů instalovaných střídačů. Z toho lze dovodit, že výkon 503 kW udělený v licenci výrobně byl uvažován jako součet jmenovitých výkonů všech nainstalovaných panelů.“ Tyto závěry účelově vybírají z vyjádření projektanta FVE L [REDAKCE] toliko dílčí části vět, které zdánlivě mají podporovat hypotézu kontrolního orgánu, aniž by zohledňovaly vyjádření ve vší komplexnosti, jak bylo podáno. V důsledku toho se tyto kontrolní závěry zcela odchyľují od obsahu uvedeného vyjádření. Odchyľky v kontrolních zjištěních od skutečného obsahu vyjádření projektanta FVE L [REDAKCE] pak kontrolovaná osoba rozebírá v odst. 2.1 těchto námitek. Projektant například výslovně uvádí na straně 2-3 svého vyjádření, že v žádosti o udělení licence uvedl toliko odhadnutý odhad výroby 503 kW, neboť nebylo nikde stanoveno, co se celkovým instalovaným výkonem rozumí, a tak se držel původní identifikace výroby „FVE L [REDAKCE]“. Původní odhad byl tvořen ještě před rozhodnutím o volbě technologie na výrobně, a tedy nemohl odpovídat zcela skutečnosti. Pro projektanta bylo podstatné, že skutečný instalovaný výkon výroby nepřekročí uvedený odhadovaný výkon výroby, a tudíž výrobu bude možné provozovat. Stejný postup ostatně projektant použil při sjednávání připojovaného výkonu výroby s provozovatelem distribuční soustavy. Pokud tedy kontrolní orgán uvádí, že výkon 503 kW udělení v licenci je uvažován jako jmenovitý výkon nainstalovaných panelů, pak toto tvrzení je v rozporu s předloženými důkazy i vyjádřeními kontrolované osoby. V protokolu o kontrole není v rozporu s § 12 odst. 1 písm. h) kontrolního řádu uveden jediný podklad, z něhož by měl tento závěr vyplývat. Ostatní důkazy navržené kontrolovanou osobou na podporu jejích tvrzení pak kontrolní orgán do protokolu o kontrole vůbec nezahrnul, ani je nevypořádal. Kontrolní orgán tak nesplnil svou povinnost stanovenou v § 9 písm. a) kontrolního řádu, tj. zjistit stav věci v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu kontroly a v závislosti na povaze kontroly doložit kontrolní zjištění potřebnými podklady a ani nešetřil práva a oprávněné zájmy kontrolované osoby ve smyslu § 9 písm. b) kontrolního řádu, když zcela ignoroval vyjádření kontrolované osoby, přičemž ignoroval také část jí navržených důkazů a stran vyjádření projektanta FVE L [REDAKCE] učinil kontrolní závěry ve výslovném rozporu s obsahem tohoto vyjádření, aniž by svůj postup jakkoliv objasnil či doložil důkazy.“ nevyhověla, a proto

jí zamítla, kromě námítky k údaji 480 kW jako výkonu 48 krát 10 kW vyhověla a tento text byl dodatkem protokolu z protokolu vypuštěn.

Zdůvodnění vyřízení námitek:

K námitce bod 2.1:

Název kontrolované výroby FVE L [redacted] s uvedením výkonu 503 kW v názvu není rozhodující pro hodnocení splnění podmínek stanovených podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách. Pro hodnocení splnění základní podmínky, tj. podmínky na jakou výši instalovaného výkonu lze uplatňovat ze strany výrobce elektřiny podporu podle CR ERÚ č. 3/2017 pro rok 2018, je rozhodující zjištěný rozpor mezi údajem o výkonu uvedeném v licenci 503 kW, který byl od 1. 1. 2013 převzat do registrace výrobce u operátora trhu s elektřinou z dokumentů, na základě kterých byla podpora do 31. 12. 2012 vyplácena provozovatelem distribuční soustavy, ke které byla výrobná připojena, a údajem o celkovém instalovaném výkonu skutečně zjištěném na místě výroby ve výši 529,44 kW_p.

Podle údajů uvedených v registraci byla výrobná uvedena do provozu v roce 2009, kdy platil zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů).

U nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje se uvedením do provozu v roce 2009 podle bodu (1.10.) CR ERÚ č. 8/2008, platného pro rok 2009, rozuměl den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Rozhodnutí o udělení licence bylo vydáno 15. 12. 2009 a nabylo právní moci 21. 12. 2009 s uvedením instalovaného slunečního výkonu 0,503 MW.

Smlouva o připojení výroby elektřiny mezi provozovatelem distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a. s., a společností [redacted] byla uzavřena 21. 12. 2009 s rezervovaným výkonem výroby (maximální povolený výkon dodávky do DS) 503 kW s instalovanými generátory, tj. fotovoltaickými panely v počtu 2 187 o výkonu 0,23 kW, celkem tedy instalovaný výkon výroby 503,01 kW_p.

Smlouva o podpoře výroby elektřiny mezi provozovatelem distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a. s., a společností [redacted] byla uzavřena 21. 12. 2009 na instalovaný výkon 503 kW ve výrobně s využitím slunečního záření po 1. lednu 2009 s instalovaným výkonem nad 30 kW.

Prováděcí vyhláška k zákonu č. 180/2005 Sb., vyhláška č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění platném k datu vydání, jednoznačně stanovuje v Příloze č. 3 Indikativní hodnoty technických a ekonomických parametrů pro:

Fotovoltaiku

1. Předpokládaná doba životnosti nové výroby: 15 let.

2. Požadavek účinnosti využití primárního obsahu energie: Předpokládá se konstrukce a umístění fotovoltaických článků tak, aby bylo dosaženo roční svorkové výroby elektřiny alespoň 150 kWh na metr čtvereční aktivní plochy solárního panelu.

3. Měrné investiční náklady a roční využití výkonu instalovaného zdroje:

Celkové měrné investiční náklady [Kč/kW _p]	<135 000
Roční využití instalovaného špičkového výkonu [kWh/kW _p]	>980

kW_p vyjadřuje jednotku špičkového elektrického výkonu solárního panelu dosažitelného za daných referenčních podmínek.

Z vyhlášky č. 475/2005 Sb. jasně a jednoznačně vyplývá, že za instalovaný výkon fotovoltaického zdroje je možné považovat jen součet stejnosměrných špičkových výkonů z jednotlivých instalovaných solárních panelů, tj. součtový výkon na stejnosměrné straně před střídači.

Uvedenou definici respektuje sám výrobce již v roce 2009, kdy ve smlouvě o připojení v odst. V „Instalované generátory“ uvádí počet fotovoltaických panelů v počtu 2 187 ks o výkonu 0,23 kW (správně kW_p), což představuje instalovaný výkon ve výši 503,01 kW (správně kW_p). Hodnota instalovaného výkonu 503 kW byla potom zaregistrována u provozovatele distribuční soustavy, který vyplácel podporu do 31. 12. 2012, a potom byla převzata do registrace u operátora trhu s elektřinou, který zajišťuje vyplácení podpory od 1. 1. 2013.

Předmětem podpory mohla a může být jen vyrobená elektřina z instalovaného výkonu, který je dán součtem špičkových výkonů na výstupu z fotovoltaických panelů, tj. na stejnosměrné straně, a na který byla udělena licence na výrobu elektřiny a který je od 1. 1. 2013 zaregistrován u operátora trhu s elektřinou.

Při kontrole bylo jednoznačně zjištěno, že v roce 2009 bylo uvažováno s instalovaným výkonem fotovoltaických panelů v počtu 2 187 o výkonu 0,23 kW (správně kW_p), což představuje instalovaný výkon ve výši 503,01 kW (správně kW_p), což přesně odpovídá uváděnému instalovanému výkonu v Rozhodnutí o udělení licence, ve smlouvě o podpoře, ve smlouvě o připojení výroby z roku 2009 a v registraci u operátora trhu s elektřinou od 1. 1. 2013 a dále doplněno informací z licenčního spisu ERÚ, výchozí revizí elektrického zařízení z roku 2009. V roce 2019 bylo kontrolou zjištěno při místním šetření, že výrobu tvoří 2 208 ks panelů YINGLI SOLAR YL230PB-2 o výkonu 230 W_p a 96 ks REC225AE o výkonu 225 W_p, celkový instalovaný elektrický výkon je 0,52944 MW_p.

Navýšení instalovaného výkonu oproti údajům v licenci a v registraci u operátora trhu činí 0,02644 MW_p.

K námitce pod bodem 2.2:

Kontrolovaná osoba opravdu neměla povinnost se opětovně registrovat, pro zajištění kontinuity ve vyplácení podpory byly údaje převzaty operátorem trhu od provozovatele distribuční soustavy, který vyplácel podporu do 31. 12. 2012, proto také registrační

povinnost podle vyhlášky č. 346/2012 Sb. u operátora trhu s elektřinou splnil provozovatel distribuční soustavy ve smyslu § 13 odst. 5 vyhlášky č. 346/2012 Sb. jako poskytovatel podpory do 31. 12. 2012 podle smlouvy o podpoře elektřiny č. [REDAKCE] ze dne 21. 12. 2009 o podpoře výroby podle zákona č. 180/2005 Sb., platného v době uvedení fotovoltaické elektrárny do provozu. Chybně uvedená vyhláška č. 9/2016 Sb. vzhledem k datu registrace k 1. 1. 2013 Sb., kde měla být uvedená registrace podle vyhlášky č. 346/2012 Sb., která byla platná i pro kontrolované období roku 2018, byla opravena Dodatkem k protokolu č. 4200902719.

Zdůvodnění nevyhovění ve věci výše instalovaného výkonu uvedené v licenci a instalovaného skutečného výkonu obsahuje již zdůvodnění námitky pod bodem 2.1. a v souvislosti se skutečnostmi uvedenými v tomto zdůvodnění byl v dodatku protokolu rozšířen závěr o hodnocení podmínky stanovené v bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2017 podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb. tím, že neoprávněně uplatnil u ČEZ Prodej, a. s., úředně stanovenou jednotkovou výkupní cenu na elektřinu ve výši 15 304 Kč/MWh na elektřinu příslušející výrobnám uvedeným do provozu od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009 na instalovaný výkon 0,52944 MW_p namísto výkonu uvedeném v licenci a v registraci ve výši 0,503 MW_p, to znamená, že výkon ve výši 0,02644 MW_p nebyl uveden do provozu ve smyslu bodu (1.10.) CR ERÚ č. 8/2008 a tím, na vyrobenou elektřinu z výkonu nad rámec licence není oprávnění k uplatnění nároku na podporu.

Výběr provozní podpory v registraci byl stanoven jednoznačně na výši výkonu uvedeného v registraci, již podle názvu se jedná o Nárok na podporu/registrace zdroje – elektřina, kde nárok na podporu byl vázán jednoznačně na uvedený instalovaný výkon zdroje v registraci, který korespondoval s Rozhodnutím o licenci a který nelze libovolně navyšovat.

K námitce pod bodem 2.3:

Ředitelka územního inspektorátu SEI k údaji 480 kW jako výkonu 48 krát 10 kW jako výkonu střídače uvedla, že se jedná o hodnotu, která nemá rozhodující vliv na hodnocení zjištěných skutečností při kontrole ve vztahu k zákonným a podzákonným předpisům při čerpání podpory, a proto byl z textu protokolu vypuštěn. Rozhodujícími skutečnostmi pro hodnocení byl jen uváděný instalovaný výkon v licenci a v registraci u operátora trhu, jehož výše byla 503 kW, a jen na vyrobenou elektřinu z tohoto výkonu byl zákonný nárok na čerpání podpory. Instalovaný výkon zjištěný při kontrole tento výkon překračoval o 0,02644 MW_p, a proto nelze na vyrobenou elektřinu z tohoto navýšení výkonu čerpat podporu podle bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2017.

K přístupu inspektora a k jím vyžádaným informacím, které byly kontrolovanou osobou poskytnuty, ředitelka územního inspektorátu SEI sdělila, že kontrolující měl pověření k provedení kontroly a informace ke kontrole si vyhodnocoval samostatně, aniž by mu někdo další do kontroly zasahoval. Popsaný názor na chování kontrolujícího nebyl směřován přímo na výsledek kontrolního zjištění, a proto nebyl ve vyřízení námitek hodnocen.

Ředitelka územního inspektorátu SEI v závěru uvedla, že toto vyřízení námitek je konečné a je jím podle § 18 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb. ukončena kontrola podle protokolu č. 4200902719 ze dne 3. 10. 2019.

Správní orgán se s námitkami právního zástupce kontrolované osoby vypořádal a správní orgán potvrzuje, že není pochyb o tom, že rozhodujícími skutečnostmi pro hodnocení byl jen instalovaný výkon uvedený v licenci a stejně tak v registraci u operátora trhu, jehož výše je 503 kW, a pouze jen na vyrobenou elektřinu z tohoto výkonu je zákonný nárok na čerpání podpory. Dále správní orgán poukázal na to, že již v roce 2009 bylo uvažováno s instalovaným výkonem fotovoltaických panelů v počtu 2 187 ks, což představuje instalovaný výkon ve výši 503,01 kW, kdy tento údaj odpovídá uváděnému instalovanému výkonu v Rozhodnutí o udělení licence, ve smlouvě o podpoře, ve smlouvě o připojení výroby z roku 2009 a v registraci u operátora trhu s elektřinou od 1. 1. 2013 a dále ve výchozí revizi elektrického zařízení.

Vyřízení námitek bylo dne 21. 11. 2019 prostřednictvím ISDS doručeno zmocněnci kontrolované osoby, [REDACTED]

Dodatkem č. 1 k protokolu č. 4200902719 byl správním orgánem změněn protokol SEI č. 4200902719 ze dne 3. 10. 2019 na základě vyřízení námitek ředitelem územního inspektorátu ze dne 20. 11. 2019 a to, že původní text s hypotézou kontrolujícího byl nahrazen textem jasně popisujícím kontrolní zjištění s dovozením, že výkon 503 kW udělený v licenci výrobně byl uvažován jako součet jmenovitých výkonů všech nainstalovaných panelů, dále byl původní text závěru kontrolního protokolu nahrazen správním a platným názvem registrační vyhlášky, a to platné v době registrace ke dni 1. 1. 2013 i pro kontrolované období roku 2018.

Dodatek č. 1 k protokolu č. 4200902719 byl dne 2. 12. 2019 prostřednictvím ISDS doručen zmocněnci kontrolované osoby, [REDACTED]

Dne 17. 12. 2019 právní zástupce kontrolované osoby, [REDACTED] prostřednictvím ISDS podal na SEI námítky proti kontrolním zjištěním.

Kontrolující územního inspektorátu SEI [REDACTED] pověřený v souladu s § 4 zákona č. 255/2012 Sb., Státní energetickou inspekcí, jako správním úřadem příslušným v souladu s oprávněním podle § 3 odst. 3 zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, kontrolou dodržování ustanovení zákona č. 526/1990 Sb., u společnosti JEKU-SUN s. r. o. jako výrobce elektřiny z podporovaných zdrojů, nevyhověl námitkám podaným dne 17. 12. 2019 a postoupil je dne 8. 1. 2020 k dalšímu řízení v souladu s ustanovením § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb. ředitelce územního inspektorátu SEI.

Ředitelka územního inspektorátu SEI dne 16. 1. 2020, po přezkoumání předmětného spisu (protokolu), podaných námitek a zdůvodnění kontrolujícího vyřídila podle § 14 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb. námítky kontrolované osoby takto:

Námitce 2. 1., kde kontrolovaná osoba považovala tvrzení, že by výrobní nemohla být uvedena do provozu v roce 2009, pokud by celkový instalovaný výkon výrobní nedosáhl výkonu 503 kW, za nesprávný a nevyplývající z kontrolních zjištění. Licence na výrobu elektřiny představuje pouze oprávnění k výkonu licencované činnosti, nikoliv povinnost provozovat výrobní právě o výkonu 503 kW. Opačný výklad by vedl k absurdním závěrům, kdy by při defektu části zařízení již nebylo možné výrobní provozovat, neboť by její celkový instalovaný výkon poklesl. Ostatně obdobně se k věci staví také dosavadní praxe Energetického regulačního úřadu i jednotlivých územních inspektorátů Státní energetické inspekce. Kontrolovaná osoba považuje za svévoli kontrolující osoby, pokud nyní vyžaduje, aby výrobní byla uvedena do provozu a dále provozována právě s výkonem, který je uvedený na licenci. Pokud je toto oprávnění k výkonu licencované činnosti vydáno pro celkový instalovaný výkon 503 kW, pak lze výrobní v souladu s uvedenou licencí provozovat i při výkonu 502 kW, 501 kW, 500 kW, 490 kW, 480 kW apod., pokud se jedná o tutéž výrobní, na kterou bylo žádáno o udělení licence, což nebylo po celou dobu provozu i v rámci samotné kontroly nikdy zpochybňováno.

Následující tvrzení, že z uvedené úvahy kontrolující osoby lze dovodit, že výkon 503 kW udělený v licenci výrobní byl uvažován jako součet jmenovitých výkonů všech nainstalovaných panelů, pak taktéž nemá oporu v podkladech kontrolního orgánu. Z podkladů naopak výslovně vyplývá, že výkon 503 kW nebyl uvažován jako součet jmenovitých výkonů všech nainstalovaných panelů, nýbrž jednalo se o výkon, kterým byla pracovní výrobní již před dimenzováním střídačů a panelů pojmenována. Ostatně součet jmenovitých výkonů všech nainstalovaných panelů na výrobní se nerovná 503 kW, a tedy ani takto nemohla být tato hodnota uvažována. Této námitce nevyhověla, a proto ji zamítla.

Podle námitky 2. 2. kontrolovaná osoba nemohla uplatnit nárok na provozní podporu v rozporu s podmínkou stanovenou v bodě 1.1 CR ERÚ č. 3/2017, neboť kontrolovaná osoba neměla povinnost registrovat u operátora trhu hodnotu instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny a ani nic takového neregistrovala. Povinnost registrace byla uložena podle § 13 odst. 5 vyhlášky č. 346/2012 Sb., o termínech a postupech výběru formy podpory, postupech registrace podpor u operátora trhu, termínech a postupech výběru a změn režimů zeleného bonusu na elektřinu a termínu nabídnutí elektřiny povinně vykupujícímu (registrační vyhláška), platné v době registrace, příslušnému provozovateli distribuční soustavy.

Navíc ustanovení bodu 1.1 CR ERÚ č. 3/2017 neukládá výrobcí povinnost registrovat u operátora trhu hodnotu instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny, neboť hovoří toliko o registraci formy provozní podpory, tj. zda výrobce uplatňuje podporu formou výkupních cen anebo podporu formou zeleného bonusu. Kontrolovaná osoba tedy nemohla porušit podmínku stanovenou v bodě 1.1 CR ERÚ č. 3/2017.

Výrobce nemohl porušit ani podmínku stanovenou v bodě 1.10 CR ERÚ č. 3/2017, neboť celá výrobní byla uvedena do provozu v roce 2009 a výrobce tedy správně uplatnil na vyrobenou elektřinu podporu formou výkupních cen s jednotkovou cenou 15 304 Kč/MWh. V žádosti o udělení licence byla výrobní zcela jednoznačně

identifikována, a to v celém jejím rozsahu. Pokud by měl Energetický regulační úřad za to, že licence na některou část výroby kontrolované osoby neměla být udělena, nepochybně by vyzval kontrolovanou osobu k vysvětlení nebo by provedl kontrolní prohlídku, při které by se případné nejasnosti vysvětlily. Energetický regulační úřad však vydal licenci na celou výrobu kontrolované osoby, přičemž na této výrobě po dobu jejího provozu k žádným změnám od udělení licence na výrobu elektřiny nedocházelo. Není tedy vůbec zřejmé, z čeho kontrolní orgán dovozuje, že by měla existovat nějaká část výroby kontrolované osoby, na kterou by licence nebyla udělena. Této námitce nevyhověla, a proto ji zamítla.

Odůvodnění odmítnutí námitek:

K námitce 2. 1.:

Podle vyjádření kontrolované osoby: „Výrobna měla od svého uvedení do provozu stejný instalovaný výkon, ať už je počítán součtem nominálního výkonu instalovaných panelů nebo součtem nominálního výkonu blokové výrobní jednotky panel + střídač.“

Podle bodu (1.10.) CR ERÚ č. 8/2008, platného pro rok 2009, uvedením do provozu se rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů.

Výrobna vždy měla a má udělenou licenci na instalovaný výkon 503 kW, tato hodnota je maximální hodnota instalovaného výkonu stanovená součtem stejnosměrných výkonů jednotlivých panelů jako výkonů na svorkách zdroje, stejně jako je uváděn výkon elektrárny s turbogenerátory, kde je uváděn štítkový výkon na svorkách generátorů.

Pro určení instalovaného výkonu při kontrole bylo rozhodující stanovení výkonu, který odpovídá zákonným ustanovením, a proto připadala v úvahu jen volba mezi výkonem 503 kW_p uvedeným v licenci a součtovým štítkovým výkonem na svorkách jednotlivých panelů 529,44 kW_p zjištěným jako skutečný stav při kontrole, který podle samotné kontrolované osoby je stavem stejným jako v době uvedení do provozu. Úvahy o výkonu nižším než je 503 kW_p uvedeným v licenci nejsou pro hodnocení zákonných povinností výrobce elektřiny rozhodující ani ze strany projektanta, ani ze strany kontrolujícího.

Prováděcí vyhláška k zákonu č. 180/2005 Sb. č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění platném k datu vydání licence jako nutné podmínky pro splnění podmínek uvedení FVE do provozu a následné čerpání podpory, jednoznačně stanovuje v Příloze č. 3 Indikativní hodnoty technických a ekonomických parametrů pro fotovoltaiku, kde je stanovena hodnota ročního využití instalovaného špičkového výkonu, která je stanovena jako vyrobená elektřina za rok na jednotku instalovaného výkonu kW_p, kde kW_p vyjadřuje jednotku špičkového elektrického výkonu solárního panelu dosažitelného za daných referenčních podmínek, tj. výkon na svorkách fotovoltaického panelu - na stejnosměrné straně před střídačem.

Z vyhlášky č. 475/2005 Sb. jasně a jednoznačně vyplývá, že za instalovaný výkon fotovoltaického zdroje, který je uveden v licenci, je možné považovat jen součet stejnosměrných špičkových štítkových výkonů z jednotlivých instalovaných solárních panelů, tj. součtový výkon na stejnosměrné straně před střídači. Z uvedeného pak vyplývá, že skutečně zjištěný výkon v panelech neodpovídá výši uvedené v licenci, a že hodnotu uvedenou v rozhodnutí o licenci 503 kW překračuje o 26,44 kW.

K námitce 2. 2.:

Je pravdou, že kontrolovaná osoba neměla povinnost se registrovat u operátora trhu s elektřinou, protože údaje byly převzaty od provozovatele distribuční soustavy, který do roku 2012 podporu vyplácel, a kde také měla zaregistrovaný výkon 503 kW. Distributor však neměl povinnost kontrolovat správnost údajů poskytnutých výrobcem elektřiny ve vztahu ke skutečnému provedení. Údaje pro registraci předal distributor operátorovi trhu s elektřinou v souladu s vyhláškou č. 346/2012 Sb., o termínech a postupech výběru formy podpory, postupech registrace podpor u operátora trhu, termínech a postupech výběru a změn režimů zeleného bonusu na elektřinu a termínu nabídnutí elektřiny povinně vykupujícímu (registrační vyhláška), tato vyhláška byla nahrazena vyhláškou č. 9/2016 Sb. Předané údaje čerpal provozovatel distribuční soustavy ze smlouvy číslo: 2155211/0041/OZE/09 ze dne 21. 12. 2009 o podpoře výroby elektřiny uzavřené s výrobcem a provozovatelem distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a. s., s rezervovaným výkonem výroby (maximální povolený výkon dodávky do DS) 503 kW s instalovanými generátory, tj. fotovoltaickými panely, v počtu 2 187 o výkonu 0,23 kW, celkem tedy výkon 503,01 kW_p.

Podpora vyrobené elektřiny mohla a může být uplatněna jen na elektřinu vyrobenou z instalovaného výkonu, jehož výše odpovídá licenci a dalším zákonným ustanovením pro jeho určení. Z uvedeného důvodu lze uplatnit podporu podle podmínky v bodě (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2017 jen na instalovaný 503 kW.

Ze zdůvodnění určení instalovaného výkonu ve vyjádření k námitce 2.1 je zřejmé, že z výroby s názvem FVE L¹ podle bodu (1.10.) CR ERÚ č. 8/2008, platného pro rok 2009, bylo možno uplatnit podporu na elektřinu ze slunečního záření podle bodu 1.10. CR ERÚ 3/2017 v roce 2018 jen z výroby o výkonu 503 kW_p, což je výše uvedená v licenci. Na připojený výkon nad hodnotu uvedenou v licenci ve výši 26,44 kW_p tak nebylo možné uplatnit v roce 2018 výkupní ceny podle bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2017.

Ředitelka územního inspektorátu SEI v závěru uvedla, že toto vyřízení námitek je konečné a je jím podle § 18 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb. ukončena kontrola podle protokolu č. 4200902719 ze dne 3. 10. 2019 a Dodatku č. 1. k uvedenému protokolu ze dne 27. 11. 2019.

Správní orgán ve vyřízení námitek potvrzuje, že na základě závěrů kontrolních zjištění nebylo možné uplatnit v roce 2018 výkupní ceny podle bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2017, a správní orgán dále trvá na tom, že podpora vyrobené elektřiny mohla a může být uplatněna jen na elektřinu vyrobenou z instalovaného výkonu, jehož výše odpovídá

licenci a dalším zákonným ustanovením pro jeho určení, správní orgán též trvá na tom, že úvahy o výkonu nižším, než je 503 kW_p uvedeným v licenci, nejsou pro hodnocení zákonných povinností výrobce elektřiny rozhodující, a to ani ze strany projektanta. Kontrolující vyhodnocoval kontrolní zjištění na základě zákonných ustanovení.

Vyřízení námitek bylo dne 16. 1. 2020 prostřednictvím ISDS doručeno zmocněnci kontrolované osoby, [REDACTED]

Správní orgán vyrozuměl Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále též „MPO“) o možnosti uplatnit nárok na náhradu škody či bezdůvodné obohacení, v souladu s § 70 zákona č. 250/2016 Sb. Dne 31. 1. 2020 bylo doručeno na MPO vyrozumění SEI o možnosti uplatnit nárok na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení u výrobce elektřiny, [REDACTED] výrobní FVE [REDACTED] na katastrálním území [REDACTED] provozované na základě licence č. [REDACTED] ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení. V uvedené lhůtě bylo dne 5. 3. 2020 doručeno SEI podání MPO č. j. MPO 12501/20/41100/41000 ze dne 28. 2. 2020, kterým MPO uplatnilo nárok na náhradu škody.

MPO je v daném případě poškozená osoba, neboť poškozeným je ten, komu v důsledku spáchání přestupku podle zákona č. 526/1990 Sb., který spočívá v porušení dodržování věcných podmínek, stanovených Cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 3/2017, ze dne 26. září 2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie na rok 2018 podle § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., vznikla škoda. Škodou se ve smyslu § 2894 občanského zákoníku rozumí újma na jmění. Postavení České republiky - MPO jako poškozené pak vyplývá ze zákona č. 165/2012 Sb., a to na základě § 28 odst. 1 písm. c) a d), která upravují zdroje finančních prostředků na podporu elektřiny a provozní podporu tepla z podporovaných zdrojů energie.

Z výše uvedeného vyplývá, že neoprávněným uplatněním vyššího nároku na podporu za vyrobenou elektřinu ze strany obviněného došlo k úbytku na majetku poškozené osoby (Česká republika, za níž právně jedná MPO), která poskytla dotaci na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny z podporovaných zdrojů energie. Primárním poškozeným je právě Česká republika zastoupená MPO.

Protože kontrolou zjištěné skutečnosti a závěr kontroly důvodně nasvědčovaly spáchání přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., zahájila SEI podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb. s obviněným řízení o přestupku. Správní orgán vydal dne 6. 5. 2020 Oznámení o zahájení řízení o přestupku, č. j.: SEI-447/2020/42.102-4, doručené obviněnému prostřednictvím ISDS dne 11. 5. 2020, kterým byl obviněný informován, že je s ním zahájeno řízení o přestupku, včetně Usnesení, č. j.: SEI-447/2020/42.102-5 ze dne 6. 5. 2020, kterým stanovil správní orgán lhůtu 12 dnů k navrhování důkazů či jiných návrhů v řízení ve smyslu § 36 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. a možnosti požádat o nařízení ústního jednání podle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb.

Dne 21. 5. 2020 právní zástupce obviněného doručil prostřednictvím ISDS na SEI Žádost o prodloužení lhůty k navrhování důkazů či jiných návrhů a žádost o nařízení ústního jednání, včetně zplnomocnění. Správnímu orgánu bylo v žádosti oznámeno, že dne 19. 5. 2020 udělil obviněný plnou moc pro toto řízení společnosti [redacted] a žádá tímto správní orgán, aby nadále doručoval písemnosti přímo právnímu zástupci obviněného. Právní zástupce dále zažádal o prodloužení stanovené lhůty k navrhování důkazů či jiných návrhů alespoň o 14 dnů, a dále zažádal o nařízení ústního jednání podle § 80 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. Správní orgán žádosti vyhověl a Usnesením č. j.: SEI-0780/2020-8 ze dne 25. 5. 2020 lhůtu prodloužil o 15 dnů. Usnesení správní orgán doručil právnímu zástupci obviněného prostřednictvím ISDS dne 26. 5. 2020.

Dne 25. 5. 2020, v souladu s ustanovením § 38 zákona č. 500/2004 Sb., bylo umožněno nahlédnout do spisu č. 4200902719, na žádost právního zástupce obviněného, zmocněncem [redacted].

Na základě nahlédnutí do spisu byl sepsán Protokol o nahlédnutí do spisu č. j.: SEI-0780/2020-9 ze dne 25. 5. 2020. Veškeré dokumenty spisu byly panem [redacted] ofotografovány, dále byly poskytnuty elektronické podklady, které jsou součástí spisu č. 4200902719. Po seznámení se spisem právní zástupce obviněného neměl k podkladům žádné připomínky.

Dne 3. 6. 2020 právní zástupce obviněného doručil prostřednictvím ISDS na SEI zpětvzetí žádosti o nařízení ústního jednání, z důvodu, že obviněný následně shledal, že ústní jednání v dané věci by bylo nadbytečné, a k obvinění se tedy vyjádří pouze písemně.

Dne 9. 6. 2020, prostřednictvím ISDS, vyzooměl správní orgán právního zástupce obviněného, s ohledem na zpětvzetí žádosti o nařízení ústního jednání, o rozšíření spisu č. 4200902719.

Dne 10. 6. 2020 doručil právní zástupce obviněného prostřednictvím ISDS na SEI následující:

- kde v části I. právní zástupce obviněného popisoval dosavadní průběh řízení o přestupku.

- v části II., *K údajnému porušení podmínek stanovených v bodu (1.1.) cenového rozhodnutí účastníkem řízení, v bodu 2.1, K podmínkám stanoveným v bodu (1.1.) cenového rozhodnutí*, se právní zástupce obviněného zabýval oznámením obvinění, s konstatováním, že účastník řízení má za to, že žádnou věcnou podmínku bodu (1.1.) cenového rozhodnutí neporušil, s tím, že bod (1.1) cenového rozhodnutí může být porušen toliko jen tím, že výrobce elektřiny neregistruje u operátora trhu formu provozní podpory elektřiny podle jiného právního předpisu. Porušení uvedeného bodu se však výrobce nemůže dopustit tím, že by zaevidoval nesprávnou hodnotu instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny. Z daného bodu cenového rozhodnutí tedy nevyplývá povinnost registrovat u operátora trhu skutečný celkový instalovaný výkon výroby. Evidenci a registraci formy provozní podpory upravuje § 7 registrační vyhlášky,

kdy je v odst. 1 tohoto ustanovení stanoveno, že evidencí a registrací formy podpory elektřiny je myšleno zaevidování zvolené formy podpory elektřiny z podporovaných zdrojů, zvoleného zúčtovacího období, změny formy podpory, změny režimu zeleného bonusu nebo podpory decentrální výroby elektřiny, a to pro každý výrobní zdroj elektřiny. Dle § 7 odst. 5 písm. b) má výrobce povinnost registrovat v systému operátora trhu také instalovaný výkon. Tato povinnost se však výslovně vztahuje pouze na výrobní zdroje elektřiny nově uváděné do provozu, tedy na zdroje uváděné do provozu po nabytí účinnosti vyhlášky. Účastník řízení dále upozorňuje, že dle přechodných ustanovení registrační vyhlášky neměl povinnost registrovat či evidovat v systému operátora trhu hodnotu instalovaného výkonu výrobní. Účastník řízení tedy předně namítá, že ani pokud by z jeho strany došlo k registraci hodnoty instalovaného elektrického výkonu u operátora trhu, která neodpovídá skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu, nemohlo by z jeho strany dojít k porušení bodu (1.1.) cenového rozhodnutí.

- dále v bodu 2.2, *K povinnosti registrace u operátora trhu*, uvedl právní zástupce obviněného, že SEI dále v oznámení uvedla, že porušení podmínek stanovených v bodu (1.1.) cenového rozhodnutí se měl účastník řízení dopustit tím, že registroval u operátora trhu podle § 4 odst. 1 registrační vyhlášky hodnotu instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny, která neodpovídala při kontrole skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu. Podle § 4 odst. 1 registrační vyhlášky platí: „Výrobce nebo výrobce elektřiny z decentrální výrobní elektřiny, který zaevidoval v systému operátora trhu údaje podle § 3 odst. 1 a získal zabezpečený přístup do systému operátora trhu podle § 3 odst. 2, dále v systému operátora trhu zaeviduje údaje o výrobním zdroji elektřiny v rozsahu podle přílohy č. 2 k této vyhlášce.“ Příloha č. 2 registrační vyhlášky v bodu 5. stanoví, že výrobce v systému operátora trhu zaeviduje instalovaný výkon výrobního zdroje elektřiny. Účastník řízení si však dovoluje poznamenat, že uvedená registrační vyhláška vstoupila do účinnosti dne 15. 11. 2012, tedy zhruba tři roky poté, co účastník řízení uvedl výrobní FVE L¹ do provozu. Z toho důvodu se na situaci účastníka řízení vztahovala přechodná ustanovení § 13 registrační vyhlášky. Z § 13 odst. 5 registrační vyhlášky vyplývá, že registrační povinnost nezatěžovala výrobce, nýbrž provozovatele distribuční soustavy. Účastník řízení neměl žádných právních prostředků, kterými by mohl ovlivnit, jaké hodnoty a údaje provozovatel distribuční soustavy zadal do systému operátora trhu. Dle přílohy č. 5 bodu 9 pak měl provozovatel distribuční soustavy povinnost v systému operátora trhu mj. zaevidovat instalovaný výkon výrobního zdroje elektřiny, který byl rozhodný pro přiznání podpory. Není přitom jasné, co je myšleno pojmem „instalovaný výkon, který byl rozhodný pro přiznání podpory“, neboť tento pojem ve vyhlášce definován není. Rovněž z uvedené textace nevyplývá, z čeho měl danou hodnotu provozovatel distribuční soustavy čerpat. Dle dokumentu vyřízení námitek kontrolované osoby vydaného SEI dne 20. 11. 2019, sp. zn. SEI-2903/2019/42.101-15/Kr/4200902719, měl provozovatel distribuční soustavy splnit svou povinnost dle přechodných ustanovení registrační vyhlášky podle smlouvy o podpoře elektřiny z obnovitelných zdrojů. Tento závěr SEI však není nijak blíže odůvodněn. Smlouva o podpoře elektřiny je dle zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), smlouvou o dodávce elektřiny, jejíž náležitosti

jsou specifikovány v § 50 energetického zákona. Toto ustanovení však nikde neuvádí ani neuvádělo jako povinnou náležitost smlouvy o dodávce uvedení instalovaného výkonu výrobní. Výrobce tedy mohl do této smlouvy po dohodě s provozovatelem distribuční soustavy napsat původně odhadovaný výkon 503 kW, neboť pro určení výše výkupní ceny (podpory) bylo rozhodnuté pouze určení, zda bude mít výrobní instalovaný výkon menší nebo větší 30 kW. Dle § 13 odst. 1 registrační vyhlášky měl výrobce, který uplatňoval nárok na podporu elektřiny za období do 31. prosince 2012 včetně, povinnost zaevidovat u operátora trhu pouze identifikační údaje výrobce postupem podle § 3, a to nejpozději do 31. ledna 2013. Dle § 3 registrační vyhlášky měli výrobci zaevidovat v systému operátora trhu svoje identifikační údaje a další údaje nezbytné pro úhradu podpory v rozsahu podle přílohy č. 1 k této vyhlášce. V příloze č. 1 registrační vyhlášky je stanovena povinnost k evidenci identifikačních údajů, jako je obchodní firma, údaje o zápisu v obchodním rejstříku, sídlo a další. Tato příloha však nestanoví povinnost výrobce registrovat v systému operátora trhu instalovaný výkon výrobní. Účastník řízení tedy namítá, že neregistroval u operátora trhu ve smyslu § 4 odst. 1 registrační vyhlášky instalovaný výkon výrobního zdroje elektřiny, neboť žádná taková povinnost mu nebyla právními předpisy uložena.

- v bodu 2.3, *K výkladu pojmu „celkový instalovaný výkon“*, uvedl právní zástupce obviněného, že účastník řízení konstatuje, že energetický zákon poprvé definoval „celkový instalovaný výkon“ od novely tohoto zákona účinné od 30. 12. 2004, kdy dle § 33 energetického zákona tímto výkonem pro účely vydání státní autorizace na výstavbu výrobní elektřiny rozuměl „součet hodnot instalovaných výkonů výrobních jednotek v místě připojení do elektrizační soustavy.“ V současné době tomuto vymezení odpovídá ustanovení § 30a energetického zákona. Ve vztahu k výrobním elektřinám ze slunečního záření však nebylo zřejmé, co právní předpisy rozumí pojmem „výrobní jednotka“, tj. zda se tímto pojmem rozumí výrobní jednotka dle technického pojetí anebo jiná část technologie. Licence na výrobu elektřiny ve výrobně FVE L~~XXXXXX~~ byla účastníkovi řízení udělena rozhodnutím Energetického regulačního úřadu ze dne 15. 12. 2009. Účastník řízení zdůrazňuje, že v době podání jeho žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny, jakož i v době rozhodování o této žádosti, tj. v roce 2009, právní předpisy neobsahovaly jasnou definici pojmu celkový instalovaný výkon, respektive pojmu výrobní jednotka. Sjednocení výkladu z hlediska právního přinesly až rozsáhlé novelizace energetických předpisů v roce 2010. V rámci přílohy č. 7 vyhlášky č. 79/2010 Sb., o dispečerském řízení elektrizační soustavy a o předávání údajů pro dispečerské řízení, byl s účinností od 29. 3. 2010 poprvé v právním předpise definován specificky instalovaný výkon výrobní elektřiny ze slunečního záření, a to navíc toliko pro účely výpočtu množství neodebrané elektřiny při dispečerském řízení. V dané úpravě se instalovaným výkonem výrobní rozuměl součet jmenovitých výkonů fotovoltaických panelů. Později tento výklad převzala také další právní úprava včetně vyhlášky č. 16/2016 Sb., o podmínkách připojení k elektrizační soustavě (dále jen „vyhláška č. 16/2016 Sb.“). Z uvedeného časového sledu jednoznačně vyplývá, že žádost o udělení licence i rozhodnutí Energetického regulačního úřadu o udělení licence na výrobu elektřiny ve FVE L~~XXXXXX~~ byly realizovány v roce 2009, tj. v době, kdy pojem „celkový instalovaný výkon“, respektive pojem „výrobní jednotka“ nebyly právními předpisy dostatečně definovány a účastník řízení technický pojem „výrobní jednotka“ vyložil dle

chápaní odborné veřejnosti jako výkon tvořený na výrobních jednotkách (generátorech), kterými však v případě výroby elektřiny ze slunečního záření nejsou solární panely, nýbrž soustrojí sestávající z panelu a střídače. V otázce způsobu určení hodnoty instalovaného výkonu FVE Levousy a důvodů pro uvedení hodnoty 503 kW v licenčním řízení účastník řízení odkazuje na vyjádření projektanta FVE L~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~, ze dne 27. 7. 2019, které je součástí správního spisu. Nejednotnost ve výkladu pojmu „celkový instalovaný výkon“ potvrzuje také praxe Energetického regulačního úřadu v letech 2008 a 2009, který v této době uváděl do rozhodnutí o udělení licence výkon solárních elektráren na straně střídavé a teprve po sjednocení výkladu pojmu a novelizaci energetických předpisů v roce 2010 se ustálil na uvádění hodnoty výkonu na straně stejnosměrné. Toto potvrzuje například rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 14. 3. 2018, sp. zn. POZE-08082/2016-ERU, č. j. 0808235/2016-ERU, kterým Energetický regulační úřad zastavil řízení ve věci podezření ze spáchání správních deliktů podle § 91 odst. 1 písm. b) a h) energetického zákona společností ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ neboť dospěl k závěru, že skutek, o němž se vedlo řízení, není správním deliktem. Společnost ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ provozuje výrobu uvedenou do provozu v roce 2009 a v licenci má, stejně jako účastník tohoto řízení, uveden instalovaný výkon, který je nižší než součet jmenovitých výkonů solárních panelů zjištěný při kontrole. Z toho důvodu ERÚ zahájil řízení o přestupku neoznámení změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence a o přestupku zahájení výkonu licencované činnosti v rozporu s § 9 odst. 5 energetického zákona. V průběhu řízení se ERÚ spokojil s vysvětlením společnosti ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ že za celkový instalovaný výkon výroby považovala výkon na straně střídavé, a proto tuto hodnotu uvedla do žádosti o licenci. Vzhledem k tomu, že ERÚ řízení zastavil a konstatoval, že skutek, o němž vedl řízení, není přestupkem, ERÚ sám potvrdil, že praxe v určení celkového instalovaného výkonu solárních elektráren před rokem 2010 byla značně roztržštěná, že si je této skutečnosti vědom a nepostihuje tedy výrobce za to, že hodnota v licenci neodpovídá skutečné hodnotě celkového instalovaného výkonu.

Právní zástupce obviněného předložil důkaz, a to rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 14. 3. 2018, sp. zn. POZE - 08082/2016 - ERU, č. j. 08082 - 35/2016 – ERU. Účastník řízení se po změně legislativy a upřesnění pojmu celkového instalovaného výkonu (ve smyslu vyhlášky č. 16/2016 Sb.) v případě fotovoltaických elektráren pokoušel aktivně situaci řešit s ERÚ a snažil se docílit uvedení licence do souladu s platnou legislativou. ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ se v zastoupení účastníka řízení zúčastnil osobního jednání u ERÚ, tam mu však bylo sděleno, že výše uvedené, tedy že změna licence je možná pouze při změně technologie či při jiných formálních změnách, ale ne v případě, že se pouze změnila legislativa a nově byl definován pojem celkového instalovaného výkonu. Právní řád tedy neposkytoval a neposkytuje žádný právní nástroj, kterým by se opravy údaje v licenci mohl účastník řízení domáhat, jelikož na výrobně FVE L~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ od jejího uvedení do provozu nedošlo k žádným formálním ani technologickým změnám. Navzdory snahám účastníka řízení tak v současné době ani v době minulé, není možné dosáhnout úpravy licence na výrobu elektřiny tak, aby odpovídala skutečnému stavu.

Právní zástupce obviněného předložil další důkaz, a to emailovou komunikaci se zaměstnancem Energetického regulačního úřadu, ke sjednání osobní schůzky k řešení situace FVE L. Účastník řízení namítl, že hodnota instalovaného elektrického výkonu registrovaná u operátora trhu odpovídala chápání pojmu „celkového instalovaného elektrického výkonu výroby“ tak, jak byl v odborných kruzích chápán v době uvedení výroby FVE Levousy 503 kW do provozu.

- v bodu 2.4, *K zániku odpovědnosti za přestupek*, právní zástupce obviněného uvedl, že dle § 29 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky zaniká odpovědnost za přestupek uplynutím promlčecí doby. Dle § 30 zákona o odpovědnosti za přestupky činí u přestupku, ze kterého je účastník řízení obviněný, promlčecí doba 3 roky. Promlčecí doba přitom počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku, kdy dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Pokud tedy SEI viní účastníka řízení z toho, že měl v systému operátora trhu registrovat nesprávnou hodnotu instalovaného elektrického výkonu výroby, pak je nutno poznamenat, že by byl takový přestupek jednoznačně promlčený, a to jak v případě počítání ode dne, kdy výrobce nahlásil hodnotu instalovaného výkonu provozovateli distribuční soustavy v roce 2009, tak ode dne, kdy provozovatel distribuční soustavy registroval tuto hodnotu u operátora trhu v roce 2013. Oba okamžiky navíc spadají do doby před nabytím účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, zánik odpovědnosti by se tedy musel posuzovat podle zákona o cenách, ve znění účinném do 31. 12. 2012, kdy ustanovení § 17 odst. 3 tohoto zákona říkal, že odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká nejpozději do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. Jelikož odpovědnost za uvedený přestupek, jehož se měl údajně účastník řízení dopustit, již pro plynutí času zanikla, je správní orgán povinen správní řízení v této části neprodleně usnesením zastavit. Promlčecí doba navíc zanikla několik let před účinností stávajícího zákona o přestupcích a nemohou se na ní tak aplikovat pravidla pro stavení a přerušení promlčecí doby ve smyslu § 32 zákona o přestupcích. Pro úplnost upozorňuje účastník řízení, že se stran vytýkaného jednání nemůže jednat ani o trvalý přestupek. Podstatným znakem trvalého přestupku je totiž také samotné udržování protiprávního stavu, kterým se odlišuje od poruchových přestupků, které sice také vyvolávají protiprávní stav, který může trvat delší dobu, avšak zákon nepostihuje jeho udržování. K odlišení trvalého a poruchového přestupku slouží často jako vodítko užitý vid slovesa, kterým je přestupkové jednání definováno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007 – 135). Jelikož je účastníkovi řízení kladeno za vinu, že registroval v systému operátora trhu nesprávnou hodnotu instalovaného výkonu, jedná se o jednorázové jednání vyjádřené v dokonavém vidu, které sice může vyvolávat protiprávní stav trvalý delší dobu, avšak samotné udržování tohoto stavu již není zákonem postihováno, a nejedná se tak o trvalý přestupek, u něhož by bylo možné jinak uvažovat o odlišném počátku běhu promlčecí doby. Neuplatní se ani přechodné ustanovení § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle kterého se ustanovení dosavadních zákonů o promlčecích lhůtách ode dne nabytí účinnosti zákona o přestupcích nepoužijí. Toto ustanovení se totiž samozřejmě nevztahuje na přestupky či jiné správní delikty, u nichž došlo k zániku odpovědnosti ještě před tím, než nový zákon o přestupcích nabyl účinnosti (viz výše). Ke shodnému závěru dospívá i Ministerstvo vnitra České republiky, které v publikaci „Průvodce zákonem

č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“ (dostupné zde: http://www.mvcr.cz/soubor/pruvodce-novou-upravou_prestupkovehoprava.aspx) na str. 61 uvádí následující: „V případě lhůt vázaných výlučně na zahájení řízení se v případě, že řízení bylo zahájeno v dané lhůtě, tedy projednání těchto přestupků nebude časově omezeno. U ostatních lhůt se bude muset posuzovat, zda později uplyne lhůta podle dosavadní právní úpravy nebo podle nové právní úpravy, přičemž se pro zánik odpovědnosti použije lhůta, která uplyne později. To neplatí, jestliže lhůta pro zánik odpovědnosti podle dosavadní právní úpravy uplyne ještě před nabytím účinnosti zákona č. 250/2016 Sb.“ Z právě uvedeného výkladu poskytnutého Ministerstvem vnitra České republiky vyplývá, že pokud lhůta pro zánik odpovědnosti podle dosavadní právní úpravy uplynula ještě před nabytím účinnosti nového zákona o přestupcích, nepřichází aplikace přechodných ustanovení tohoto zákona v úvahu a skutek je promlčený. Pokud podle § 20 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, účinného v době tvrzeného spáchání přestupku platilo, že odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím jednoho roku od jeho spáchání, nelze než dospět k závěru, že k promlčení nyní projednávaného přestupku došlo ještě před nabytím účinnosti nového zákona o přestupcích a je tedy třeba nyní vedené řízení usnesením zastavit.

- v části III., *K údajnému porušení podmínky stanovené v bodu (1.10.) cenového rozhodnutí*, v bodu 3.1, *K podmínkám stanoveným v bodu (1.10.) cenového rozhodnutí*, právní zástupce obviněného uvedl, že SEI dále obvinila účastníka řízení také porušení podmínek stanovených v bodu (1.10.) cenového rozhodnutí. Výše podpory je stanovena s ohledem na podporovaný druh energie, datum uvedení výroby do provozu a instalovaný výkon výroby. Instalovaný výkon výroby ovlivňuje výši podpory jen v tom smyslu, že je odlišná výše pro výroby s instalovaným výkonem do 30 kW a pro výroby s instalovaným výkonem nad 30 kW. Uvedené ustanovení cenového rozhodnutí nestanoví žádnou povinnost výrobcí, pouze určuje, v jaké výši je oprávněn čerpat podporu. Uvedený bod (1.10.) tedy účastník řízení nijak neporušil, neboť jak hodnota instalovaného výkonu registrovaného u operátora trhu, tak hodnota skutečně instalovaného výkonu zjištěného SEI, jsou vyšší než 30 kW, proto je výše podpory v obou případech stejná. Účastník řízení tedy správně uplatnil na vyrobenou elektřinu podporu formou výkupních cen s jednotkovou cenou 15 304 Kč/MWh.

- v bodu 3.2, *K výkladu pojmu „celkový instalovaný výkon“*, i v této části právní zástupce obviněného namítá, že výklad pojmu celkový instalovaný výkon byl v době, kdy byla výroba uvedena do provozu, nejasný a nebyl výslovně definován pro potřeby jeho určení u solárních elektráren a odkazuje se na bod 2.3 tohoto podání. Účastník řízení opětovně zdůrazňuje, že výroba je ve stejném stavu od doby jejího uvedení do provozu a udělení licence. Nedošlo tedy k tomu, že by účastník řízení přidal panely, aby se obohatil, nýbrž došlo pouze k uvedení jiné hodnoty celkového instalovaného výkonu, než jak byl následně tento definován legislativou. Účastník řízení rovněž upozorňuje, že vyhláška č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, sice v příloze č. 3 u Fotovoltaiky v poznámce uvádí, že kW_p vyjadřuje jednotku špičkového elektrického výkonu solárního panelu dosažitelného za daných referenčních podmínek, tento pojem, tedy „špičkový elektrický výkon“ ovšem nelze ztotožňovat s pojmem „celkový instalovaný výkon“. „Špičkový

elektrický výkon“ je zde stanoven jako technický parametr, jehož splnění je předpokladem pro zajištění patnáctileté doby návratnosti investic dle § 4 této vyhlášky. Z celkového kontextu vyhlášky však vyplývá, že tento pojem nelze ztotožňovat s pojmem „celkový instalovaný výkon“, neboť u všech ostatních podporovaných zdrojů je uvedena hodnota ročního využití instalovaného výkonu (kWh/kWe), přičemž pouze o fotovoltaiky je stanoveno roční využití instalovaného špičkového výkonu kWh/kW_p). Dále dovozuje, že zákon i uvedená vyhláška rozumí pojmem instalovaný výkon zjevně něco jiného, než je obsahem pojmu instalovaný špičkový výkon.

- v bodu 3.3, *K nepřekročení výkonu stanoveného v licenci*, uvádí právní zástupce obviněného, že výkon dodávaný do distribuční sítě nikdy nepřekročil hodnotu instalovaného výkonu uvedenou v licenci, což dosvědčují měsíční výkazy, které jsou součástí správního spisu. Při určení neoprávněně čerpané podpory je nutné vycházet z hodnoty dodávky elektřiny do distribuční sítě a z výše instalovaného výkonu evidovaného u operátora trhu. To potvrzuje i Ministerstvo průmyslu a obchodu ve své odpovědi na vyrozměnění SEI o možnosti uplatnit nárok na podporu ze dne 28. 2. 2020 (str. 3, pátý odstavec odshora). Z uvedeného důvodu má účastník řízení za to, že nemohl porušit ani podmínky bodu (1.10.) cenového rozhodnutí.

- v části IV., *K zásadám správního trestání*, uvedl právní zástupce, že k zásadám správního trestání se již vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17. 6. 2010, č. j. 7 As 16/2010 – 64, kdy uvedl, že „pokud citované ustanovení poskytuje prostor pro více možných výkladů právní normy, je zejména tehdy, jedná - li se o ustanovení zakládající veřejnoprávní delikt ní odpovědnost určité osoby, na místě uplatnit zásadu in dubio mitius, tj. v případě pochybností postupovat vůči stěžovateli mírněji.“ Z uvedeného jasně vyplývá, že pokud nebyl v roce 2009 jednoznačně stanoven postup, jakým se určuje hodnota celkového instalovaného elektrického výkonu, pak nelze klást k tíži účastníka řízení, že v žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny uvedl hodnotu, která byla v době podání žádosti o licenci v odborných technických kruzích považována za správnou hodnotu instalovaného výkonu. Ve vztahu k nejasnému výkladu postupu stanovení uvedené hodnoty nabyt účastník řízení legitimní očekávání, že instalovaný výkon určil správně. Tomu odpovídá také skutečnost, že Energetický regulační úřad účastníkovi řízení udělil na základě podkladů licenci pro požadovaný výkon. V oblasti správního trestání se podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu uplatňují zásady trestního řízení podle Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, přičemž mezi tyto zásady spadá mimo jiné také zásada nullum crimen sine lege certa, tj. požadavek, aby zákon byl formulován s dostatečnou mírou určitosti pro své adresáty. Nejvyšší správní soud v tomto ohledu zdůrazňuje, že „sankce může být uložena pouze, pokud spočívá na jasném a jednoznačném právním základě (viz rozsudky Soudního dvora ze dne 25. září 1984, Könecke, 117/83, Recueil, s. 3291, bod 11, a ze dne 18. listopadu 1987, Maizena, 137/85, Recueil, s. 4587, bod 15). Tato zásada je dodržena, pokud má subjekt možnost se z textu příslušného ustanovení, a v případě potřeby z výkladu, který k němu podaly soudy, dozvědět, z jakého konání či opomenutí mu vzniká odpovědnost“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2014, č. j. 5 Afs 88/2013–41). Později Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 13. 12. 2017, č. j. 1 As 207/2017-61 vyzdvihl, že „v oblasti správního trestání je

proto třeba trvat na základní zásadě nullum crimen sine lege certa, podle které musí být skutková podstata vymezena dostatečně určitě, přesně a jasně (srov. čl. 39 Listiny základních práv a svobod, čl. 49 Listiny základních práv EU, čl. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, rozsudky Evropského soudu pro lidská práva ze dne 18. 7. 2014, Ashlarba proti Gruzii, stížnost č. 45554/08, odst. 33, a ze dne 25. 5. 1993, Kokkinakis proti Řecku, stížnost č. 14307/88, odst. 52, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2017, č. j. 1 As 79/2016 – 43).“

Právní zástupce obviněného poukazuje na určitost, přesnost a jasnost samotného pojmu celkový instalovaný výkon. Ten v rozhodné době pro uvedení výrobní do provozu, tj. v roce 2009, nebyl právními předpisy definován, respektive nebyl definován pojem výrobní jednotky stěžejní pro určení hodnoty celkového instalovaného výkonu výrobní. Z technického hlediska byl přitom v době uvádění výrobní do provozu pojem „celkový instalovaný výkon“ chápán odlišně, než tomu učinila později právní úprava. Upozornit lze na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2017, č. j. 1 As 79/2016–43, kdy bylo shledáno porušení základní zásady nullum crimen sine lege certa i v případě, kdy sice obsah daného pojmu bylo možné vyložit, avšak až na základě komplexní úvahy, srovnávacího jazykového výkladu a teleologického výkladu daného pojmu. Krajský soud v Brně uvedenou zásadu nullum crimen sine lege certa aplikoval i na případy, kdy pojem rozhodný pro rozhodnutí o přestupku byl vykládán v praxi správního orgánu nejednotně. Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 6. 9. 2017, č. j. 31Af 2/2016–65, uvedl, že neurčí-li daná norma zcela jasně, přesně, srozumitelně, dostatečně určitě a podrobně jednání, které považuje za správní delikt, nelze je za správní delikt bez dalšího považovat. Jestliže sám správní orgán ve své správní praxi vymezuje pojem nejednotně, pak by bylo v rozporu s uvedenou zásadou, měl-li by správní delikt spočívat toliko v nesprávné volbě toho kterého termínu (srov. str. 8 rozsudku Krajského soudu v Brně). Účastníku řízení neušlo, že se kontrola týká období roku 2018, tj. období, kdy již je definován pojem celkový instalovaný výkon v právních předpisech dostatečně určitě. Pokud však byla v roce 2009 uvedena do provozu celá výrobní účastníka řízení a na této výrobní účastníka řízení nebyly po dobu jejího provozu prováděny žádné změny v technologii, tj. jedná se stále o tutéž výrobní, pak nelze než dospět k závěru, že je účastník řízení i v roce 2018 oprávněn čerpat podporu na veškerou elektřinu vyrobenou v takové výrobní. Změna právní úpravy nemůže mít zpětně retroaktivní vliv na to, v jakém rozsahu byla v minulosti výrobní účastníka řízení uvedena do provozu a ani není důvodem, pro který by účastník řízení mohl v souladu s § 9 energetického zákona údaj o celkovém instalovaném výkonu na licenci změnit. Z uvedeného rozhodnutí účastník řízení dovozuje, že pokud pojem „celkového instalovaného výkonu“ solárních elektráren nebyl v roce 2009 nijak legislativně definován a praxe ERÚ dokazuje, že tento pojem sám správní orgán vykládal nejednotně, pak nelze účastníka řízení za tuto chybu trestat. Lze tedy uzavřít, že výrobní účastníka řízení byla v roce 2009 uvedena do provozu v jejím plném rozsahu, neboť celkový instalovaný výkon výrobní byl při jeho technickém chápání nižší než výkon uvedený v licenci na výrobu elektřiny. Uplatnění podpory na veškerou elektřinu vyrobenou ve výrobní účastníka řízení tak bylo provedeno v souladu s právem a nelze za něj účastníka řízení nijak sankcionovat.

- v části V., *K neexistenci nároku Ministerstva průmyslu a obchodu na náhradu škody*, právní zástupce obviněného dovozuje, že pokud účastník řízení nespáchal přestupek, neexistuje žádný nárok Ministerstva průmyslu a obchodu na náhradu škody.
- v části VI., předkládá právní zástupce obviněného *Závěrečný návrh*, a to návrh na zastavení řízení.

Správní orgán se vypořádal s Vyjádřením obviněného doručeným na SEI dne 10. 6. 2020 následovně:

V části I. právní zástupce obviněného popisoval dosavadní průběh řízení o přestupku.

K části II., *K údajnému porušení podmínek stanovených v bodu (1.1.) cenového rozhodnutí účastníkem řízení*, k bodu 2.1, *K podmínkám stanoveným v bodu (1.1.) cenového rozhodnutí*, k bodu 2.2, *K povinnosti registrace u operátora trhu*, k bodu 2.3, *K výkladu pojmu „celkový instalovaný výkon“*, k předloženým důkazům a k bodu 2.4, *K zániku odpovědnosti za přestupek*, správní orgán především poukazuje na to, že vycházel ze závěru kontrolních zjištění v protokolu o kontrole, dále z obsahu vyřízení námitek ke kontrolním zjištěním a k Dodatku č. 1. Správní orgán uvádí, že skutečný celkový instalovaný výkon výroby zjištěný kontrolou, která je vztažena ke kontrolovanému období roku 2018, neodpovídal údajům uvedeným v licenci.

Správní orgán pro účely řízení o přestupku prostudoval spis správního řízení - licence ERÚ, LIC-09149/2009-ERU, jež je součástí spisu č 4200902719. Správní orgán poukazuje na to, že v kupní smlouvě ze dne 3. 9. 2009 mezi obviněným a prodávajícím je jednoznačně uveden počet nakupovaných solárních panelů pro realizaci FVE L [REDAKCE] v počtu 2 187 ks, kdy je výsledný výkon FVE, daný součtem výkonů jednotlivých FV panelů, ve výši 503,01 kW_p, dále je tento údaj podpořen výchozí revizí elektrického zařízení ze dne 30. 10. 2009, kde je jednoznačně uveden rozsah revize, a to výchozí revize elektrického silnoproudého zařízení fotovoltaické elektrárny L [REDAKCE] pro připojení nové výroby elektrické energie o výkonu 502,9 kW_p/DC. Revizní technik ve zprávě uvádí, že celkový instalovaný nominální výkon FVE je 502,9 kW_p/DC a jedná se o soustavu 2 187 ks fotovoltaických panelů. Správní orgán uvádí, že DC v revizní zprávě znamená na stejnosměrné straně, což je v uvedeném případě možné jedině na svorkách generátorů (FV panelů), nikoliv za střídači. Právní zástupce obviněného na str. 6 II. „K výkladu pojmu celkový instalovaný výkon“ uvádí v části 2.4, že na výrobně FVE L [REDAKCE] od jejího uvedení do provozu nedošlo k žádným formálním ani technologickým změnám, pak se ovšem jedná o nesoulad, s ohledem na stav popsany ve výchozí revizi ze dne 30. 10. 2009, vůči stavu zjištěnému kontrolou. Výchozí revize č. 30/10/09-E ze dne 30. 10. 2009 je součástí žádosti o udělení licence ze dne 12. 11. 2009. Správní orgán konstatuje, že byla k žádosti o licenci připojena výchozí revize s jasně definovaným počtem FV panelů, tj. instalovaný výkon dle licence 0,503 MW, který neodpovídá skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu 0,52944 MW_p.

Pro určení instalovaného výkonu při kontrole bylo rozhodující stanovení výkonu, který odpovídá zákonným ustanovením. Součtový štítkový (nominální, což odpovídá výrazu

jmenovitý) výkon (a tento údaj je doložen datovými listy FV panelů) na svorkách jednotlivých FV panelů při kontrole, který podle tvrzení obviněného uvedeném ve vyřízení námitek k dodatku č. 1, byl ve stavu stejném jako v době uvedení do provozu, byl zjištěn jako skutečný stav ve výši 529,44 kW_p. K výše uvedenému správní orgán opakuje, že se jedná o nesoulad s údajem ve výchozí revizi elektrického zařízení, stejně tak o nesoulad s údaji uvedenými ve Smlouvě o připojení výroby elektřiny [redacted] ze dne 21. 12. 2009, kde je jednoznačně uveden počet instalovaných generátorů, a to 2 187 ks, o celkovém instalovaném výkonu výroby 503,01 kW_p, oproti skutečnému zjištěnému stavu ve výši 529,44 kW_p. Obviněný k výši výkonu dovozuje, že lze výrobu v souladu licencí provozovat i při výkonu nižším než je uvedeno v licenci. Správní orgán uvádí, že výroba měla a má udělenou licenci na instalovaný výkon 503 kW a tato hodnota je maximální hodnota instalovaného výkonu stanovená součtem stejnosměrných výkonů jednotlivých panelů jako výkonů na svorkách zdroje, stejně jako je uváděn výkon elektrárny s turbogenerátory, kde je uváděn štítkový výkon na svorkách generátorů, a z tohoto důvodu jakékoliv úvahy o výkonu nižším než je 503 kW_p, uvedeným v licenci, nejsou pro hodnocení zákonných povinností výrobce elektřiny rozhodující, a to ani ze strany projektanta, ani ze strany kontrolujícího.

Správní orgán uvádí, že celkový instalovaný výkon je součet jmenovitých činných výkonů všech shodných zařízení (př. FV panelů, turbogenerátorů, atp.), měřených na svorkách, typicky v jednom galvanickém zapojení, jehož jednotky jsou udávány v kW resp. v MW, a v případě stanovení celkového instalovaného výkonu fotovoltaického zařízení, jež je dán součtem výkonů všech FV panelů (generátorů), se užívá jednotka výkonu W_{peak} (W_p), kdy tato jednotka dle vyhlášky č. 475/2005 Sb. vyjadřuje jednotku špičkového elektrického výkonu solárního panelu dosažitelného za daných referenčních podmínek (jedná se tedy o jednotku nominálního výkonu FV panelu). Z uvedeného vyplývá, že celkový instalovaný výkon je údajem vyjadřujícím hodnotu výkonu provozovaného elektrického zařízení, jehož výše je dána souhrnem štítkových (nominálních) výkonů jednotlivých výrobních zdrojů (FV panelů). Podpurným faktem je i základní pojem svorkové výroby elektřiny uvedený v § 2 písm. d) vyhlášky č. 475/2005 Sb., kde je uvedeno, že svorková výroba elektřiny je celková výroba elektřiny měřená na svorkách generátorů, z čehož plyne, že z daného vztahu lze odvodit i celkový výkon, a to výkon na svorkách zdroje, v tomto případě svorkách FV panelů, nikoliv za střídači.

Prováděcí vyhláška k zákonu č. 180/2005 Sb., vyhláška č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění účinném k datu vydání licence jako nutné podmínky pro splnění podmínek uvedení FVE do provozu a následné čerpání podpory, jednoznačně stanovuje v Příloze č. 3 Indikativní hodnoty technických a ekonomických parametrů pro fotovoltaiku, kde je stanovena hodnota ročního využití instalovaného špičkového výkonu, která je stanovena jako vyrobená elektřina za rok na jednotku instalovaného výkonu kW_p, kde kW_p vyjadřuje jednotku špičkového elektrického výkonu solárního panelu dosažitelného za daných referenčních podmínek, tj. výkon na svorkách fotovoltaického panelu - na stejnosměrné straně před střídačem.

Z vyhlášky č. 475/2005 Sb. jasně a jednoznačně vyplývá, že za instalovaný výkon fotovoltaického zdroje, který je uveden v licenci, je možné považovat jen součet

stejnosemných špičkových štítkových výkonů z jednotlivých instalovaných solárních panelů, tj. součtový výkon na stejnosměrné straně před střídači. Z uvedeného pak vyplývá, že skutečně zjištěný výkon v panelech neodpovídá výši uvedené v licenci a že hodnotu uvedenou v rozhodnutí o licenci 503 kW překračuje o 26,44 kW.

Správní orgán se též zabýval výrokem obviněného, jakým způsobem si obviněný vyložil pojmy „celkový instalovaný výkon“ a „výrobní zdroj“ dle pochopení pojmů odbornou veřejností, s tím, že údajně odborná veřejnost dovozovala, že se jedná o výkon tvořený na výrobních jednotkách (generátorech), kterými v případě výroby elektřiny ze slunečního záření nejsou solární panely samotné, nýbrž soustrojí sestávající z panelu a střídače, v době, kdy tyto skutečnosti údajně nebyly právními předpisy dostatečně definovány. K uvedenému správní orgán uvádí, že v roce 2009 platila vyhláška č. 475/2005 Sb., a obviněný měl (v době uvedení do provozu v roce 2009) k dispozici informace, které vycházely ze smlouvy č. [REDAKCE] ze dne 21. 12. 2009 o podpoře výroby elektřiny uzavřené s výrobcem a provozovatelem distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a. s., s rezervovaným výkonem výroby (maximální povolený výkon dodávky do DS) 503 kW s instalovanými generátory, tj. fotovoltaickými panely, v počtu 2 187 o výkonu 0,23 kW, celkem tedy výkon 503,01 kW_p, dále z výchozí revize elektrického zařízení ze dne 30. 10. 2009, kde je jednoznačně uvedeno, že celkový instalovaný nominální výkon FVE je 502,9 kW_p/DC a jedná se o soustavu 2 187 ks fotovoltaických panelů. Správní orgán poukazuje též na to, že i v roce 2009 generátor (FV panel) uváděný na trh, musel být nutně vybaven štítkem se štítkovým údajem výrobce, včetně výkonu FV panelu (údaj je podpořen fotodokumentací štítků FV panelů z provedené kontroly). Zákonný předpis ukládal žadateli o udělení licence na výrobu elektřiny předložit k žádosti o udělení licence, dle ustanovení § 5 vyhlášky č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, ve znění pozdějších předpisů, zrušena k 1. 2. 2016 (a v roce uvedení do provozu stanovovala), že provozovna (výrobní elektřiny) *se na žádosti o udělení licence a dokladech přikládaných k žádosti vymezuje údaji, podle kterých je možné jednoznačně určit energetické zařízení, na němž je vykonávána nebo má být vykonávána licencovaná činnost výroby elektřiny, výroby plynu, výroby tepelné energie nebo uskladňování plynu.* Správní orgán zde poukazuje na "jednoznačné určení energetického zařízení, na němž je vykonávána nebo má být vykonávána licencovaná činnost výroby elektřiny". Zařízení vyrábějící elektrickou energii tedy není možné jednoznačně určit poukazováním na jeho výkon daný soustrojím sestávající z panelu a střídače (u FVE výkon měřený za střídači), neboť tento výkon není časově, místně či konstrukčně nezávislým údajem, a z uvedeného tedy vyplývá, že výkon, který může být časově, místně či konstrukčně nezávislým, je výkon na svorkách generátoru (FV panelu), nikoliv za střídačem, v souladu s vyhláškou č. 475/2005 Sb.

Obviněný správnímu orgánu podal vysvětlení, že v době uvedení FVE do provozu panovala určitá míra nejednotnosti v zákonných a podzákonných předpisech. K uvedenému správní orgán konstatuje, že SEI nemá právo hodnotit a ani si vykládat zákonné předpisy nad jejich rámeček. Správní orgán jasně argumentoval, jakým způsobem mělo být přistoupeno k instalovanému výkonu výroby, s ohledem na kontrolní zjištění, a tyto skutečnosti též vyplývají z obsahu vyřízení námitek ke kontrolním zjištěním.

Správní orgán poukazuje též na to, že obviněný jako držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat příslušná ustanovení právních předpisů, k jejichž dodržování je vázán od okamžiku zahájení licencované činnosti.

K povinnosti registrace u operátora trhu správní orgán uvádí, že registrační povinnost je dána Vyhláškou č. 346/2012 Sb., účinnou od 5. 11. 2012, která byla zrušena a nahrazena Vyhláškou č. 9/2016 Sb., účinnou od 19. 1. 2016, a tato Vyhláška je také uvedena v Cenovém rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2017, ze dne 26. září 2017. Registrační povinnost podle vyhlášky č. 346/2012 Sb. plnil provozovatel distribuční soustavy ve smyslu § 13 odst. 5 vyhlášky č. 346/2012 Sb., kde je uvedeno, že:

Provozovatel přenosové nebo regionální distribuční soustavy předá operátorovi trhu údaje o výrobcích, kteří uplatní nárok na podporu za období do 31. prosince 2012 a uplatňují ji i pro rok 2013, jejich výrobních zdrojích elektřiny a zvolených formách podpory v rozsahu podle přílohy č. 5 k této vyhlášce (bod 9. Instalovaný výkon výrobního zdroje elektřiny, který byl rozhodný pro přiznání podpory). Tímto bude provedena evidence výrobních zdrojů elektřiny takových výrobců a registrace zvolených forem podpory v systému operátora trhu s účinností registrace formy podpory od 1. ledna 2013, s výjimkou výrobních zdrojů elektřiny připojených do lokální distribuční soustavy, u nichž výrobce ještě následně zaeviduje identifikační číselný kód předávacího místa výrobního zdroje elektřiny v systému operátora trhu.

Údaje pro splnění této povinnosti čerpal provozovatel distribuční soustavy ze smlouvy číslo: [REDAKOVANÉ] ze dne 21. 12. 2009 o podpoře výroby elektřiny uzavřené s výrobcem. Tato smlouva udává v části V. technická specifikace výroby elektřiny v bodu 5. instalovaný výkon (výrobní-celkově) 503 kW, který je v souladu s licencí, ale neodpovídá hodnotě skutečně instalovaného výkonu 529,44 kW_p, zjištěného při kontrole. Obviněný dovozuje, že tuto povinnost (registrační) neporušil, že se jedná pouze o podmínku zaregistrovat formu provozní podpory a dále obviněný dovozuje, že z daného bodu cenového rozhodnutí tedy nevyplývá povinnost registrovat u operátora trhu skutečný celkový instalovaný výkon výroby. Správní orgán poukazuje na to, že příloha č. 5 vyhlášky č. 346/2012 Sb. uvádí v bodu 9. instalovaný výkon výrobního zdroje elektřiny, který byl rozhodný pro přiznání podpory, a ten je v registraci uveden 503 kW, viz dokument ve správním spisu SEI-2903/2019/42.101-4, oproti skutečnému stavu 529,44 kW_p, jedná se tedy o údaj popisující výši instalovaného výkonu uvedeného v registraci a stejně tak v licenci, který neodpovídá skutečnému stavu v době kontroly, kdy v cenovém rozhodnutí pro kontrolované období je jednoznačně uvedeno, že výrobce elektřiny je povinen registrovat formu provozní podpory elektřiny podle jiného právního předpisu u operátora trhu. Správní orgán dále odkazuje na § 8 vyhlášky č. 9/2016 Sb., který stanovuje zákonnou povinnost, že v případě, že došlo ke změně údajů evidovaných výrobcem nebo výrobcem tepla při registraci podpory, výrobce nebo výrobce tepla neprodleně aktualizuje evidované údaje v systému operátora trhu. Z uvedeného plyne, že výrobce měl zajistit aktualizaci evidovaných údajů popisující výši instalovaného výkonu uvedeného v registraci, který neodpovídal skutečnému stavu v době kontroly, anebo přizpůsobit skutečný stav výkonu uvedenému v licenci. V průběhu celé kontroly byl na výše uvedené obviněný upozorňován.

K důkazu, kde obviněný předkládá rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 14. 3. 2018, sp. zn. POZE - 08082/2016 - ERU, č. j. 08082 - 35/2016 – ERU, správní orgán uvádí, že mu nepřísluší hodnotit postup při rozhodování jiných správních úřadů, ale správní orgán je povinen hodnotit zákonné podmínky, které jednoznačně definují instalovaný výkon, jako výkon na svorkách FV panelů, což v případě zjištění skutečného stavu v roce 2019 ve výši 529,44 kW_p neodpovídá zákonné podmínce, kdy podpora je vyplácena podle výkonu uvedeného v licenci, obviněný vychází z mylného předpokladu, že celkový instalovaný výkon je 529,44 kW_p, namísto hodnoty uvedené licenci 0,503 MW, která také plně odpovídá plně zamýšlené instalaci v počtu FV panelů 2 187 ks s celkovým výkonem 503,01 kW_p.

Správní orgán se též zabýval důkazem obviněného, a to emailovou komunikací z března roku 2010 se zaměstnancem ERÚ, v e-mailové komunikaci je mj. uvedeno, že, viz cit.: *v případě FVE s počtem 18 panelů, každý o výkonu 270 Wp je za instalovaný považována hodnota 4,860 kWp, tzn., že na licenci se uvede 0,005 MWp. V podstatě tedy nevzniká žádný rozdíl mezi instalovaným výkonem uvedeným na licenci a smluvně rezervovaným výkonem pro připojení výrobní do distribuční sítě. Tyto údaje získané od žadatelů o licence a jejich držitelů využíváme k identifikaci energetických zařízení porovnáním s revizí elektrické části výrobní. V případě větších FVE již rozdíly mezi těmito dvěma hodnotami vznikají, ale to je způsobeno jinou technologií výroby elektřiny a neměla by to být žádná překážka ani pro ERÚ při udělování licence, ani pro příslušného provozovatele distribuční soustavy při uzavírání smlouvy o připojení. Rozdíl mezi oběma údaji daný ztrátami v zařízení je zpravidla uváděn v projektech, takže hodnota RV je zcela zřejmá. Daleko větší rozdíl mezi požadovaným RV a instalovaným i skutečným výkonem výrobní může vznikat i z jiných příčin, např. vlastní stálé spotřeby nebo dodávky pro jiného odběratele. Je pak na výrobcí i distribuční společnosti, jaká technická opatření navrhnou k tomu, aby smlouvený výkon provozovny předávaný do distribuční sítě odpovídal uzavřené smlouvě o připojení. Jestliže tedy budete žádat distribuční společnost o rezervovaný výkon odpovídající kapacitě střídačů, je zřejmé, že na licenci bude uveden vyšší výkon odpovídající součinu počtu panelů a jejich výkonu. Z důkazu plyne, že za instalovaný výkon fotovoltaického zdroje, který je uveden v licenci, je možné považovat jen součet stejnosměrných špičkových štítkových výkonů z jednotlivých instalovaných solárních panelů, tj. součtový výkon na stejnosměrné straně před střídači, z čehož také vyplývá, že instalovaný výkon zdrojů neodpovídá výkonu v předávacím místě.*

K bodu 2.4., *K zániku odpovědnosti za přestupek*, správní orgán uvádí, že trvajícím přestupkem, dle § 8 zákona č. 250/2016 Sb., je takový přestupek, jehož znakem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán, a správní orgán odkazuje na § 8 vyhlášky č. 9/2016 Sb., platné v době kontroly v období roku 2018, který stanovuje, že v případě, že došlo ke změně údajů evidovaných výrobcem nebo výrobcem tepla při registraci podpory, výrobce nebo výrobce tepla neprodleně aktualizuje evidované údaje v systému operátora trhu, a z uvedeného vyplývá, že obviněný měl zajistit aktualizaci evidovaných údajů popisující

výši instalovaného výkonu uvedeného v registraci, který neodpovídá skutečnému stavu v době kontroly, a tento stav trvá. Z výše uvedeného tedy nelze považovat přestupek za promlčený.

Obviněný neakceptuje výklad Státní energetické inspekce pojmu instalovaného výkonu, který se shoduje s výkladem Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 7. září 2017, 4 As 137/2017 - 41, v právní věci žalobce STAMCOM spol. s r.o.

K části III., *K údajnému porušení podmínky stanovené v bodu (1.10.) cenového rozhodnutí*, k bodu 3.1, *K podmínkám stanoveným v bodu (1.10.) cenového rozhodnutí*, k bodu 3.2, *K výkladu pojmu „celkový instalovaný výkon“* a k bodu 3.3, *K nepřekročení výkonu stanoveného v licenci*, správní orgán uvádí, že v kontrolovaném období roku 2018 obviněný čerpal podporu na elektřinu vyrobenou v části výrobní, na kterou nebyla udělena licence, kdy správní orgán konstatuje, že výše instalovaného výkonu 0,503 MW uvedeného v licenci, neodpovídala při kontrole skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu 0,52944 MW_p, z čehož plyne, že stanovená výše podpory dle cenového rozhodnutí, neměla být uplatněna na vyrobenou elektřinu 30,908 MWh z výkonu 0,02644 MW_p, instalovaného nad rámec výkonu registrovaného a licenci uděleného výkonu 0,503 MW_p, kdy toto tvrzení je dále podpořeno ustanovením § 7 odst. 3 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ze dne 31. 1. 2012, který stanovuje, že právo na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů, druhotných zdrojů nebo vysokoúčinné kombinované výroby elektřiny a tepla podle tohoto zákona, se vztahuje pouze na držitele licence na výrobu elektřiny, který vyrábí elektřinu z podporovaných zdrojů, z čehož plyne, že obviněný nemohl uplatnit cenu 15 304 Kč/MWh, stanovenou v bodě (1.10.), na tuto část vyrobené elektřiny ve výši 30,908 MWh, a v tom spatřuje správní orgán nedodržení věcné podmínky. *K výkladu pojmu „celkový instalovaný výkon“* správní orgán odkazuje na vypořádání se s částí II.

K bodu 3.3, *K nepřekročení výkonu stanoveného licenci*, správní orgán uvádí, že kontrolou bylo zjištěno, že výše instalovaného výkonu 0,503 MW uvedeného v licenci, neodpovídala při kontrole skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu 0,52944 MW_p, a dále, že v kontrolovaném období roku 2018 obviněný čerpal podporu na elektřinu vyrobenou v části výrobní, na kterou nebyla udělena licence, tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a dále v odůvodnění. Právní zástupce obviněného se odkázal na tvrzení MPO, ve kterém MPO uvedlo, že společnost () v daném období uplatnila a fakturovala výkupní cenu za nesprávné množství dodané elektřiny. Správní orgán se ztotožnil s tvrzením MPO, a uvádí, že obviněný čerpal podporu na elektřinu vyrobenou v části výrobní, na kterou nebyla udělena licence, čímž nebyla splněna věcná podmínka v bodu (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2017.

Správní orgán též poukazuje na to, že vzhledem k výši instalovaného výkonu FVE je předpokladem, že provozovatel výrobní elektřiny bude na takové odborné úrovni, aby byl schopen dané skutečnosti řádně vyhodnocovat. Dále je správní orgán toho názoru, že obviněný jako držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat příslušné

ustanovení právních předpisů, k jejichž dodržování je vázán od okamžiku zahájení licencované činnosti, ze kterých mu plynou příslušná práva a povinnosti. Podle zákona č. 250/2016 Sb. je právnická osoba pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby.

K části IV. *K zásadám správního trestání*, kde obviněný uvádí, že k zásadám správního trestání se již vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17. 6. 2010, č. j. 7 As 16/2010 – 64, kdy uvedl, že „pokud citované ustanovení poskytuje prostor pro více možných výkladů právní normy, je zejména tehdy, jedná - li se o ustanovení zakládající veřejnoprávní delikt ní odpovědnost určité osoby, na místě uplatnit zásadu *in dubio mitius*, tj. v případě pochybností postupovat vůči stěžovateli mírněji“, a že z uvedeného jasně vyplývá, že pokud nebyl v roce 2009 jednoznačně stanoven postup, jakým se určuje hodnota celkového instalovaného elektrického výkonu, pak nelze klást k tíži účastníka řízení, že v žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny uvedl hodnotu, která byla v době podání žádosti o licenci v odborných technických kruzích považována za správnou hodnotu instalovaného výkonu, a právní zástupce obviněného dále uvedl, že ve vztahu k nejasnému výkladu postupu stanovení uvedené hodnoty nabyl obviněný legitimní očekávání, že instalovaný výkon určil správně, a tomu odpovídá také skutečnost, že Energetický regulační úřad účastníkovi řízení udělil na základě podkladů licenci pro požadovaný výkon, uvádí správní orgán, že z vyhlášky č. 475/2005 Sb. jasně a jednoznačně vyplývalo, a to i v roce 2009, že za instalovaný výkon fotovoltaického zdroje je možné považovat jen součet stejnosměrných špičkových výkonů z jednotlivých instalovaných solárních panelů, tj. součtový výkon na stejnosměrné straně před střídači a uvedenou definici respektuje sám výrobce v roce 2009, kdy ve smlouvě o připojení v odst. V „Instalované generátory“ uvádí počet fotovoltaických panelů v počtu 2 187 ks o výkonu 0,23 kW_p, což představuje instalovaný výkon ve výši 503,01 kW_p. Právní zástupce uvádí, že skutková podstata přestupku, jehož se měl údajně obviněný dopustit, však nebyla s ohledem na výše uvedené vymezena dostatečně určitě, přesně a jasně, s tím, že předpokladem je totiž určitost, přesnost a jasnost samotného pojmu celkový instalovaný výkon, a ten v rozhodné době pro uvedení výroby do provozu, tj. v roce 2009, nebyl právními předpisy definován, respektive nebyl definován pojem výrobní jednotky stěžejní pro určení hodnoty celkového instalovaného výkonu výroby. Z technického hlediska byl přitom v době uvádění výroby do provozu pojem „celkový instalovaný výkon“ chápán odlišně, než tomu učinila později právní úprava. K uvedenému správní orgán opakuje, že prováděcí vyhláška k zákonu č. 180/2005 Sb., vyhláška č. 475/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o podpoře využívání obnovitelných zdrojů, ve znění platném k datu vydání, jednoznačně stanovovala v Příloze č. 3 Indikativní hodnoty technických a ekonomických parametrů pro fotovoltaiku, a to v bodu 3. kde je uvedeno, že měrné investiční náklady a roční využití výkonu instalovaného zdroje: Celkové měrné investiční náklady [Kč/kW_p] <135000

Roční využití instalovaného špičkového výkonu [kWh/kW_p] >980, kde kW_p vyjadřuje jednotku špičkového elektrického výkonu solárního panelu dosažitelného za daných referenčních podmínek, a tedy z vyhlášky č. 475/2005 Sb. jasně a jednoznačně vyplývá, že za instalovaný výkon fotovoltaického zdroje je možné považovat jen součet stejnosměrných špičkových výkonů z jednotlivých instalovaných solárních panelů, tj. součtový výkon na stejnosměrné straně před střídači. Právní zástupce obviněného dále uvedl, že obviněnému neušlo, že se kontrola týkala období roku 2018, tj. období, kdy již byl definován pojem celkový instalovaný výkon v právních předpisech dostatečně určitě a pokud však byla v roce 2009 uvedena do provozu celá výrobní obviněného a na této výrobní obviněného nebyly po dobu jejího provozu prováděny žádné změny v technologii, tj. jedná se stále o tutéž výrobu, pak nelze než dospět k závěru, že byl obviněný i v roce 2018 oprávněn čerpat podporu na veškerou elektřinu vyrobenou v takové výrobě. Správní orgán k uvedenému konstatuje, že se jedná o rozpor, jelikož sám obviněný ve svém vyjádření uvedl, že od uvedení výroby do provozu nedošlo k žádným formálním ani technologickým změnám, přičemž ale výroba byla uváděna do provozu, dle dokumentace, která je součástí spisu č. 4200902719, s počtem 2 187 ks FV panelů o celkovém instalovaném výkonu 503,01 kW_p, což neodpovídalo při kontrole skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu 0,52944 MW_p. Dále právní zástupce obviněného uvedl, že z uvedeného rozhodnutí obviněný dovozoval, že pokud pojem „celkového instalovaného výkonu“ solárních elektráren nebyl v roce 2009 nijak legislativně definován a praxe ERÚ dokazovala, že tento pojem sám správní orgán vykládal nejednotně, pak nelze účastníka řízení za tuto chybu trestat a lze tedy uzavřít, že výroba účastníka řízení byla v roce 2009 uvedena do provozu v jejím plném rozsahu, neboť celkový instalovaný výkon výroby byl při jeho technickém chápání nižší než výkon uvedený v licenci na výrobu elektřiny a uplatnění podpory na veškerou elektřinu vyrobenou ve výrobě účastníka řízení tak bylo provedeno v souladu s právem a nelze za něj účastníka řízení nijak sankcionovat. Na uvedené tvrzení reaguje správní orgán tím, že mu nepřísluší hodnotit postup při rozhodování jiných správních úřadů, ale správní orgán je povinen hodnotit zákonné podmínky. Obviněný neakceptuje výklad SEI pojmu instalovaného výkonu, který se shoduje s výkladem Nejvyššího správního soudu v rozsudku 4 As 137/2017 – 41. Pokud obviněný uvažoval v roce 2009 o instalaci s počtem 2 187 ks FV panelů o celkovém instalovaném výkonu 503,01 kW_p, pak se jedná o rozpor s tvrzením obviněného, že celkový instalovaný výkon výroby byl při jeho technickém chápání nižší než výkon uvedený v licenci na výrobu elektřiny a uplatnění podpory na veškerou elektřinu vyrobenou ve výrobě obviněného tak bylo provedeno v souladu s právem a nelze za něj obviněného nijak sankcionovat, a to z toho důvodu, že výkon uvedený v licenci (0,503 MW) odpovídal v době uvedení do provozu v roce 2009 počtu 2 187 ks FV panelů o celkovém instalovaném výkonu 503,01 kW_p, dle dokumentace, která je součástí spisu č. 4200902719, ale neodpovídal skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu 0,52944 MW_p, dle kontrolních zjištění.

K části V., *K neexistenci nároku Ministerstva průmyslu a obchodu na náhradu škody*, sdělil správní orgán obviněnému že, jako prodávající uplatnil v kontrolovaném období 1 až 12/2018 nárok na podporu pro podporované zdroje energie formou výkupních cen v rozporu s podmínkami stanovenými cenovým orgánem, a to tím, že čerpal podporu na elektřinu vyrobenou v části výroby, na kterou nebyla udělena licence, a dále,

že registroval u operátora trhu hodnotu instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny, která neodpovídala při kontrole skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu, tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a dále v odůvodnění, a nikoliv, že by obviněný dodával, anebo nedodával do distribuční soustavy vždy jen množství elektřiny, které nikdy nepřesáhlo hodnotu instalovaného výkonu výrobního zdroje uvedenou v licenci na výrobu elektřiny, ani hodnotu rezervovaného výkonu dle smlouvy o připojení a nemohlo tedy dojít k tomu, že by obviněný čerpal podporu na elektřinu nad hodnotu instalovaného výkonu uvedeného v licenci na výrobu elektřiny. Správní orgán má za to, že obviněný porušil své povinnosti a přestupku se dopustil, tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a dále v odůvodnění, a z tohoto důvodu má MPO nárok na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení ve smyslu § 70 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dle § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky uloží správní orgán obviněnému povinnost nahradit poškozenému škodu, jestliže byla tato škoda způsobena spácháním přestupku, nebyla obviněným dobrovolně nahrazena a její výše byla spolehlivě zjištěna. V této souvislosti správní orgán v řízení o přestupku rozhodl výrokem II. tohoto rozhodnutí o povinnosti obviněného poškozené České republiky zastoupené MPO škodu nahradit.

K části VI., *Závěrečný návrh*, správní orgán uvádí, že trvá na zjištěných v protokole, a to, že obviněný jako prodávající uplatnil v kontrolovaném období 1 až 12/2018 nárok na podporu pro podporované zdroje energie formou výkupních cen v rozporu s podmínkami stanovenými cenovým orgánem podle oprávnění daného § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb.

- v bodu (1.1.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále též „CR ERÚ“) č. 3/2017 tím, že byla registrována u operátora trhu podle § 4 odst. 1 vyhlášky č. 346/2012 Sb., platné v době registrace, a dále platné vyhlášky č. 9/2016 Sb., pro kontrolované období roku 2018, která v § 8 stanovuje, že v případě, že došlo ke změně údajů evidovaných výrobcem nebo výrobcem tepla při registraci podpory, výrobce nebo výrobce tepla neprodleně aktualizuje evidované údaje v systému operátora trhu, hodnota instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny v MW_p ve výši 0,503 MW_p, shodná s výší celkového instalovaného výkonu 0,503 MW uvedeného v licenci, která neodpovídala při kontrole skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu 0,52944 MW_p,

- v bodu (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2017 tím, že čerpal podporu na elektřinu vyrobenou v části výrobní, na kterou nebyla udělena licence o výkonu 0,02644 MW_p,

a tím neoprávněně uplatnil v roce 2018 u ČEZ Prodej, a. s., podporu na vyrobenou elektřinu ve výši 30,908 MWh z výkonu 0,02644 MW_p, instalovaného nad rámec výkonu registrovaného a licencí uděleného výkonu 0,503 MW_p, jako vypočtenou poměrnou část elektřiny vyrobené z nainstalovaného výkonu 0,52944 MW_p, čímž získal nepřiměřený majetkový prospěch, vyčíslený ve výši 472 952,12 Kč.

Dne bylo 18. 6. 2020 zasláno právnímu zástupci obviněného prostřednictvím ISDS Oznámení o shromážděných podkladech rozhodnutí č. j. SEI-0780/2020-16 ze dne 18. 6. 2020, doručeno 22. 6. 2020.

Dne 29. 6. 2020 právní zástupce obviněného doručil na SEI prostřednictvím ISDS Vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí.

V části II. bod 2.1 se právní zástupce obviněného vyjadřuje k vyčíslení údajného nepřiměřeného majetkového prospěchu, a to mj. tím, že SEI dovozuje neoprávněný prospěch účastníka řízení přepočtem ceny za dodaný výkon do distribuční soustavy na střídavé straně, tj. za omezením daným střídači. Obviněný však namítá, že dodávku do distribuční soustavy odpovídající licencovanému výkonu nelze v žádném případě počítat přímou úměrou, jelikož počet panelů a jejich štítkový výkon přímo neodpovídá výkonu dodanému do distribuční soustavy. Počet a výkon panelů určují pouze využití instalovaných střídačů, kdy střídač je skutečným generátorem střídavého napětí, a zároveň tedy určují množství výkonu dodatelného do distribuční soustavy, dále, že výkon střídače je nepřekročitelný, a to bez ohledu na počet panelů na něj připojených a na jejich výkon. Obviněný nadále trvá na tom, že instalovaný výkon výrobní jednotky nebyl v roce 2009 definován jako součet štítkových výkonů instalovaných panelů a má za to, že SEI nesprávně vypočítala výši údajného nepřiměřeného prospěchu. Dále právní zástupce obviněného předkládá jako důkaz seznam jednotlivých provozoven, který je nezbytnou přílohou k žádosti o udělení licence na výrobu elektřiny u Energetického regulačního úřadu.

V části II. bod 2.2 se právní zástupce obviněného vyjadřuje k údajné neexistenci nároku Ministerstva průmyslu a obchodu na náhradu škody. Obviněný dále namítá, že v daném případě nebyla výše nepřiměřeného majetkového prospěchu spolehlivě zjištěna, a nebyla tedy spolehlivě zjištěna ani výše případné škody či bezdůvodného obohacení, dále obviněný nesouhlasí s hypotézou MPO o tom, že je osobou poškozenou, a ze všech uvedených důvodů nemá Ministerstvo průmyslu a obchodu nárok na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení ve smyslu § 70 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V části III. je uveden Závěrečný návrh, a to, aby SEI zastavila řízení o přestupku.

Správní orgán k Vyjádření účastníka řízení k podkladům rozhodnutí uvádí, že Vyjádření neobsahuje žádné nové skutečnosti, se kterými by se v řízení o přestupku nevypořádal. Správní orgán opakuje, že z vyhlášky č. 475/2005 Sb. jasně a jednoznačně vyplývá, že za instalovaný výkon fotovoltaického zdroje, který je uveden v licenci, je možné považovat jen součet stejnosměrných špičkových štítkových výkonů z jednotlivých instalovaných solárních panelů, tj. součtový výkon na stejnosměrné straně před střídači. Obviněný neakceptuje výklad Státní energetické inspekce pojmu instalovaného výkonu, který se shoduje s výkladem Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 7. září 2017, 4 As 137/2017 – 41. Výše nepřiměřeného majetkového prospěchu byla stanovena výší podpory, tj. 15 304 Kč/MWh, na vyrobenou elektřinu ve výši 30,908 MWh z výkonu 0,02644 MW_p, instalovaného nad rámec výkonu registrovaného a licenci uděleného výkonu 0,503 MW_p, jako vypočtenou poměrnou část elektřiny vyrobené z nainstalovaného výkonu 0,52944 MW_p, se započítáním podílu fakturované „minus ceny“ tj. 472 952,12 Kč. K neexistenci nároku Ministerstva průmyslu a obchodu

na náhradu škody se správní orgán odvolává na vyřízení části V. Vyjádření účastníka řízení a návrh důkazů v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Správní orgán uvádí, že trvá na zjištěních v protokole, a to, že obviněný jako prodávající uplatnil v kontrolovaném období 1 až 12/2018 nárok na podporu pro podporované zdroje energie formou výkupních cen v rozporu s podmínkami stanovenými cenovým orgánem, podle oprávnění daného § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb., v bodu (1.1.) a v bodu (1.10.) CR ERÚ č. 3/2017. Správní orgán nevidí žádný důvod ke změně hodnocení instalovaného výkonu uvedeného v licenci a v registraci ve výši 0,503 MW a skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu 0,52944 MW_p.

Kontrolní zjištění a následné řízení o přestupku jednoznačně prokázala, že se výrobce elektřiny z podporovaných zdrojů a prodávající, dopustil přestupku podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb. tím, že jako prodávající uplatnil v kontrolovaném období 1 až 12/2018 nárok na podporu pro podporované zdroje energie formou výkupních cen v rozporu s podmínkami stanovenými cenovým orgánem podle oprávnění daného § 5 odst. 5 zákona č. 526/1990 Sb.

- v bodu (1.1.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále též „CR ERÚ“) č. 3/2017 tím, že byla registrována u operátora trhu podle § 4 odst. 1 vyhlášky č. 346/2012 Sb., platné v době registrace, a dále platné vyhlášky č. 9/2016 Sb., pro kontrolované období roku 2018, která v § 8 stanovuje, že v případě, že došlo ke změně údajů evidovaných výrobcem nebo výrobcem tepla při registraci podpory, výrobce nebo výrobce tepla neprodleně aktualizuje evidované údaje v systému operátora trhu, hodnota instalovaného elektrického výkonu výrobního zdroje elektřiny v MW_p ve výši 0,503 MW_p, shodná s výší celkového instalovaného výkonu 0,503 MW uvedeného v licenci, která neodpovídala při kontrole skutečně zjištěnému instalovanému elektrickému výkonu 0,52944 MW_p,

- v bodu (1.10.) Cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2017 tím, že čerpal podporu na elektřinu vyrobenou v části výroby, na kterou nebyla udělena licence o výkonu 0,02644 MW_p, a tím neoprávněně uplatnil v roce 2018 u ČEZ Prodej, a. s., podporu na vyrobenou elektřinu ve výši 30,908 MWh z výkonu 0,02644 MW_p, instalovaného nad rámec výkonu registrovaného a licencí uděleného výkonu 0,503 MW_p, jako vypočtenou poměrnou část elektřiny vyrobené z nainstalovaného výkonu 0,52944 MW_p, čímž získal nepřiměřený majetkový prospěch, vyčíslený ve výši 472 952,12 Kč.

Za přestupek lze uložit pokutu podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. ve výši jedno až pětinasobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) až f), odstavce 3 písm. a) nebo odstavce 2 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb.

Výrobce elektřiny provádí svou činnost na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem, v souladu s platnými zákonnými a podzákonnými předpisy, a za tuto činnost nese jako právnická osoba objektivní odpovědnost.

Při stanovení výše pokuty bylo v souladu s ustanovením § 37 zákona č. 250/2016 Sb. před vydáním tohoto rozhodnutí přihlédnuto ke všem skutečnostem zjištěným při kontrole a k jejich rozsahu a jednoznačnosti, která byla důvodem k vydání tohoto rozhodnutí v předmětné věci, zejména k obsahu kontrolního spisu č. 4200902719, k závažnosti přestupku, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Správní orgán je toho názoru, že předpoklady odpovědnosti za škodu byly naplněny – protiprávní jednání – jednání obviněného v rozporu s cenovými předpisy naplňující skutkovou podstatu projednávaného přestupku; dále škoda jako majtková újma vyjádřitelná v penězích, a dále příčinná souvislost, kterou správní orgán spatřuje v tom, že škoda vznikla následkem porušení právní povinnosti, tj. spácháním přestupku obviněného – jeho jednání a škoda jsou ve vzájemném poměru příčiny a následku, a je doloženo, že nebýt protiprávního jednání, ke škodě by nedošlo. V daném případě lze hovořit o jediném poškozeném, kterým je Česká republika zastoupená již zmíněným ministerstvem. V této souvislosti správní orgán v řízení o přestupku rozhodl výrokem II. tohoto rozhodnutí o povinnosti obviněného nahradit poškozené České republice zastoupené MPO škodu ve výši 472 952,12 Kč podle § 89 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb.

V případě uplatňování nároku na státem garantovanou podporu na vyrobenou elektřinu je povinností výrobce elektřiny z podporovaných zdrojů a prodávajícího působit při výkonu své činnosti tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem a dalšími právními předpisy vztahujícími se k výkonu jeho činnosti.

Po zvážení všech okolností uvedených v kontrolním zjištění byla stanovena výše pokuty tak, jak je uvedena ve výrokové části tohoto rozhodnutí, tj. v samém dolním pásmu zákonné sazby. Výši uložené pokuty považuje správní orgán 1. stupně správního řízení za přiměřenou rozsahu a významu porušení zájmů chráněných zákonem č. 526/1990 Sb. jako veřejnoprávní normou.

Při určení výše pokuty správní orgán 1. stupně správního řízení dbal na dodržení zásady činnosti správního orgánu dle ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., aby při rozhodování skutkově shodných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, tj. vycházel ze svých zkušeností s rozhodováním při obdobných zjištěních.

Správní orgán uvádí, že není pochybnosti o tom, že se obviněný jako výrobce elektřiny z podporovaných zdrojů a prodávající uvedeného přestupku dopustil. V řízení o přestupku je výrokem II. obviněnému ukládána povinnost podle § 89 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. nahradit poškozené České republice, zastoupené Ministerstvem průmyslu a obchodu, škodu ve výši 472 952,12 Kč, dále je obviněnému výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 472 952,12 Kč, a to za přestupek podle zákona č. 526/1990 Sb. Souběžně je výrokem IV. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinen obviněnému, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou, která činí 1.000 Kč.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb. podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k ústřednímu inspektorátu Státní energetické inspekce, a to podáním učiněným u územního inspektorátu, který toto rozhodnutí vydal. S odkazem na § 37 cit. Zákona lze podání učinit i prostřednictvím datové schránky Státní energetické inspekce (ID: hq2aev4). Podle § 97 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., má včasné a přípustné odvolání vždy odkladný účinek. Nebude-li podáno v uvedené zákonné lhůtě, stává se toto rozhodnutí pravomocným.

Ústí nad Labem 1. července 2020

**Anna
Králová** Digitálně podepsal
Anna Králová
Datum: 2020.07.01
11:45:06 +01'00'

Ing. Anna Králová
ředitelka územního inspektorátu